

42000A0922(02)

L 239/19

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

22.9.2000

DOHOVOR,
KTORÝM SA VYKONÁVA SCHENGENSKÁ DOHODA
zo 14. júna 1985

uzatvorená medzi vládami štátov hospodárskej únie Beneluxu, Nemeckej spolkovej republiky a Francúzskej republiky o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach

Belgické kráľovstvo, Nemecká spolková republika, Francúzska republika, Luxemburské veľkovevodstvo a Holandské kráľovstvo, ďalej len „zmluvné strany“,

BERÚC za základ Schengenskú dohodu zo 14. júna 1985 o postupnom zrušení kontrol na spoločných hraniciach,

S ROZHODNUTÍM vyriešiť nejasné časti zmluvy o zrušení kontroly osôb, pohybe osôb a uľahčení dopravy a prepravy tovarov na spoločných hraniciach,

KEĎŽE v Zmluve o založení Európskych spoločenstiev doplnenej Jednotným Európskym aktom sa uvádza, že vnútorný trh pozostáva z oblasti bez vnútorných hraníc;

KEĎŽE cieľ, ktorého sa pridŕžajú zmluvné strany sa má dodržať bez toho, aby boli dotknuté opatrenia, ktoré sa majú prijať na vykonávanie ustanovení zmluvy;

KEĎŽE vyriešenie týchto nejasností si vyžaduje rady vhodných opatrení a úzku spoluprácu zmluvných strán,

SA DOHODLI TAKTO:

HLAVA I
DEFINÍCIE

Článok 1

tretí štát: je štát, ktorý nie je zmluvnou stranou;

Na účely tohto dohovoru:

cudzinec: je osoba, ktorá nie je štátnym príslušníkom jedného z členských štátov Európskych spoločenstiev;

vnútorné hranice: sú spoločné pozemné hranice zmluvných strán, ako aj letiská pre vnútroštátne lety a morské prístavy pre pravidelné trajektové spojenie výhradne z alebo do iných prístavov na území zmluvných strán bez prerušenia plavby v prístavoch ležiacich mimo územia zmluvných strán;

cudzinec vedený ako osoba, ktorej má byť odmietnutý vstup: je cudzinec, ktorý je podľa článku 96 zaznamenaný v Schengenskom informačnom systéme s cieľom zamietnutia vstupu;

hraničný prechod: je prechod určený príslušnými orgánmi na prekročenie vonkajších hraníc;

vonkajšie hranice: sú pozemné a morské hranice, ako aj letiská a námorné prístavy zmluvných strán, pokiaľ nie sú vnútornými hranicami;

hraničná kontrola: je kontrola na hraniciach, vykonaná výhradne na základe zamýšľaného prekročenia vonkajších hraníc;

vnútroštátny let: je let výhradne z územia zmluvných strán na územie zmluvných strán bez pristátia na území tretieho štátu;

dopravca: je fyzická alebo právnická osoba vykonávajúca profesionálne prepravu osôb vzdušnou, vodnou alebo pozemnou cestou;

povolenie na pobyt: je každé povolenie akéhokoľvek druhu vystavené zmluvnou stranou oprávňujúce k pobytu na jej území. Toto vymedzenie nezahrňuje časovo obmedzené prijatie k pobytu na území jednej zo zmluvných strán s cieľom prejednať žiadosť o azyl alebo žiadosť o povolenie pobytu;

žiadosť o azyl: je každá žiadosť cudzinca vyjadrená písomne, ústne alebo iným spôsobom na vonkajšej hranici alebo na území jednej zmluvnej strany s cieľom získať štatút utečenca podľa Ženevského dohovoru o utečencoch z 28. júla 1951 zmenenej a doplnenej

Newyorským protokolom z 31. januára 1967, a nadobudnutie práva pobytu ako také;

žiadateľ o azyl: je akýkoľvek cudzinec, ktorý v zmysle tohto dohovoru podal žiadosť o azyl, o ktorej ešte nie je právoplatne rozhodnuté;

prerokovanie všetky konania týkajúce sa preskúmania a rozhodnutia žiadosti o azyl žiadosti, ako i opatrenia uskutočnené pri aplikácii konečných rozhodnutí o azyl: týkajúcich sa žiadosti o azyl, s výnimkou určenia zmluvnej strany, ktorá je podľa tohto dohovoru zodpovedná za prejednanie žiadosti o azyl.

HLAVA II

ZRUŠENIE KONTROL NA VNÚTORNÝCH HRANICIACH A POHYB OSÔB

KAPITOLA 1

PREKROČENIE VNÚTORNÝCH HRANÍC

Článok 2

1. Vnútorne hranice môžu byť prekročené bez kontroly osôb na ktoromkoľvek mieste.

2. Pokiaľ to vyžaduje verejný poriadok alebo verejná bezpečnosť môže zmluvná strana po konzultácii s ostatnými zmluvnými stranami rozhodnúť, aby sa počas určitého časovo vymedzeného obdobia podľa okolností vykonávali na vnútorných hraniciach vnútroštátne hraničné kontroly. Ak vyžaduje verejný poriadok alebo verejná bezpečnosť okamžité konanie, urobí dotyčná zmluvná strana potrebné opatrenia a čo možno najskôr o tom informuje ostatné zmluvné strany.

3. Vykonávanie ustanovení článku 22 a výkon policajných právomocí prostredníctvom orgánov zmluvnej strany, ktoré sú podľa vnútroštátneho práva príslušné na celom území tejto zmluvnej strany, ako aj povinnosti vyplývajúce z práva tejto zmluvnej strany týkajúce sa vlastníctva, nosenia a predkladania dokladov a potvrdení, zostávajú zrušením kontrol osôb na vnútorných hraniciach nedotknuté.

4. Kontroly tovaru sa vykonávajú podľa príslušných ustanovení tohto dohovoru.

KAPITOLA 2

PREKROČENIE VONKAJŠÍCH HRANÍC

Článok 3

1. Vonkajšie hranice môžu byť prekročené len na hraničných prechodoch a počas stanoveného otváracieho času. Podrobnosti, ako aj výnimky a možnosti malého pohraničného styku a predpisy pre určité zvláštne kategórie námornej plavby, ako sú napr. výletná plavba loďou a pobrežný rybolov, stanoví Výkonný výbor.

2. Zmluvné strany sa zaväzujú postihovať sankciami ilegálne prekročenie vonkajších hraníc mimo určených hraničných prechodov a mimo stanoveného otváraciu času.

Článok 4

1. Zmluvné strany zaistia, aby od roku 1993 cestujúci letov z tretích štátov, ktorí prestupujú na vnútroštátne lety, boli vopred podrobení osobnej kontrole, ako aj kontrole príručnej batožiny, ktorú majú so sebou, a to pri prilete na prijímajúce letisko letu z tretej krajiny. Cestujúci vnútroštátneho letu, ktorí prestupujú na let do tretej krajiny podliehajú predtým príslušným kontrolám pri odlete na východiskovom letisku letu do tretej krajiny.

2. Zmluvné strany urobia potrebné opatrenia, aby mohli vykonávať kontroly zodpovedajúce ustanoveniam ods. 1

3. Kontrola registrovanej cestovnej batožiny ostáva ustanoveniami ods. 1 a 2 nedotknutá. Vykonáva sa vždy na konečnom cieľovom letisku alebo na východiskovom letisku.

4. Až do dátumu, ktorý je stanovený v ods. 1, treba považovať letiská pre vnútroštátne lety, odlišne od definície vnútroštátnych hraníc, za vonkajšie hranice.

Článok 5

1. K pobytu v dĺžke do troch mesiacov môže byť cudzincovi povolený vstup na územie zmluvných strán, ak spĺňa nižšie uvedené podmienky:

- a) musí mať jeden alebo niekoľko platných dokladov k prekročeniu hranice, ktoré stanoví Výkonný výbor;
- b) pokiaľ sa vyžaduje, musí mať platné vízum;
- c) musí prípadne predložiť doklady, ktoré potvrdzujú účel a okolnosti jeho pobytu, musí disponovať dostatočnými prostriedkami na úhradu obživy nielen na dobu pobytu, ale aj na spätnú cestu do krajiny pôvodu alebo pre tranzit do tretieho štátu, v ktorom je zaistené jeho prijatie alebo musí byť schopný získať tieto prostriedky legálnym spôsobom;
- d) nesmie byť uvedený na zozname osôb, ktorým má byť zamietnutý vstup;
- e) nesmie predstavovať nebezpečie pre verejný poriadok, verejnú bezpečnosť alebo pre medzinárodné vzťahy jednej zo zmluvných strán;

2. Vstup na územie zmluvných strán musí byť zamietnutý cudzincovi, ktorý nespĺňa všetky tieto podmienky, okrem prípadu, pokiaľ jedna zmluvná strana pokladá z humanitárnych dôvodov alebo z dôvodov vnútroštátneho záujmu alebo na základe medzinárodných záväzkov za nutné upustiť od tejto zásady. V týchto prípadoch sa obmedzí prijatie na územie dotknutej zmluvnej strany, ktorá o tom musí informovať ostatné zmluvné strany.

Zvláštne ustanovenia práva na azyl a článok 18 zostávajú nedotknuté.

3. Tranzit možno povoliť cudzincovi, ktorý má povolenie k pobytu vydané jednou zo zmluvných strán, spätné vízum vystavené jednou zo zmluvných strán, alebo ak treba, obidva doklady, pokiaľ nie je uvedený s cieľom zamietnutia vstupu na vnútroštátnom zozname zmluvnej strany, na ktorej vonkajších hraniciach požaduje vstup.

Článok 6

1. Cezhraničný styk na vonkajších hraniciach podlieha kontrole prostredníctvom príslušných orgánov. Pre územie zmluvných strán bude táto kontrola vykonaná podľa jednotných zásad, v štátnej príslušnosti, v súlade s ustanoveniami vnútroštátneho práva a s prihliadnutím k záujmom všetkých zmluvných strán.

2. Jednotné zásady spomenuté v ods. 1 sú:

- a) kontrola osôb zahŕňa nielen preverenie cestovných dokladov a ostatných podmienok stanovených pre vstup, pobyt, zamestnanie a výstup, ale aj pátráciu technickú prehliadku a prevenciu na odvrátenie nebezpečia, ktoré by ohrozovalo vnútroštátnu bezpečnosť a verejný poriadok zmluvných strán. Kontroly sa vzťahujú tiež na vozidlá osôb prekračujúcich štátnu hranicu a na veci, ktoré vezú so sebou. Každá zmluvná strana vykoná kontroly podľa svojho vnútroštátneho práva, zvlášť čo sa týka prehliadky;
- b) všetky osoby sa musia podrobiť aspoň jednej takejto kontrole, ktorá na základe predložených cestovných dokladov umožní zistenie ich totožnosti;
- c) cudzinci podliehajú pri vstupe dôkladnej kontrole podľa písmena a);
- d) pri výstupe sa vykonávajú kontroly, ktoré sú potrebné v záujme všetkých zmluvných strán, a to podľa cudzineckého práva a s cieľom pátrania alebo na odvrátenie nebezpečia, ktoré by ohrozovalo vnútroštátnu bezpečnosť a verejný poriadok zmluvných strán. (Táto kontrola sa týka predovšetkým cudzincov.);
- e) pokiaľ nemožno tieto kontroly kvôli zvláštnym okolnostiam vykonávať, je treba stanoviť ich dôležitosť. Kontrola pri vstupe má zásadne prednosť pred kontrolou pri výstupe.

3. Pomocou mobilných jednotiek strážia príslušné orgány vonkajšie hranice mimo hraničných prechodov, hraničné prechody mimo prevádzkovej doby, ktorá je na nich stanovená. Táto ochrana hraníc musí byť vykonávaná rovnakým spôsobom, aby nevznikla príležitosť k obchádzaniu kontrol na hraničných prechodoch. Podmienky týkajúce sa ochrany hraníc stanoví prípadne Výkonný výbor.

4. K vykonávaniu kontrol a ochrane vonkajších hraníc sa zmluvné strany zavazujú poskytnúť dostatočný počet síl.

5. Na vonkajších hraniciach sú všade vykonané kontroly na rovnakej úrovni.

Článok 7

Zmluvné strany si vzájomne pomáhajú a udržiujú úzku a trvalú spoluprácu pri účinnej realizácii úloh týkajúcich sa kontroly a ochrany hraníc. Hlavne si vymieňajú všetky dôležité informácie s výnimkou osobných údajov, pokiaľ tento dohovor obsahuje inak znejúce ustanovenia, zosúladujú sa pokyny vydávané podriadeným oddeleniam a usilujú sa o jednotný výcvik a ďalšie vzdelávanie hraničného personálu. Táto spolupráca sa môže previesť formou výmeny styčných dôstojníkov.

Článok 8

Výkonný výbor urobí potrebné rozhodnutia týkajúce sa praktických podrobností vykonávania kontrol a ochrany hraníc.

KAPITOLA 3

VÍZA

Oddiel 1

Víza pre krátkodobý pobyt

Článok 9

1. Zmluvné strany sa zaväzujú prijať spoločnú politiku, pokiaľ ide o voľný pohyb osôb, najmä vo vzťahu k vízovým predpisom. V tom sa strany vzájomne podporujú. Zmluvné strany sa zaväzujú k ďalšiemu harmonizovaniu svojej vízovej politiky.

2. Voči tretím štátom, pre ktoré ich štátnym príslušníkom zaviedli všetky zmluvné strany pri podpísaní tohto dohovoru spoločné vízové predpisy alebo ich zaviedli neskôr, možno tieto predpisy zmeniť iba so súhlasom všetkých zmluvných strán. Pokiaľ závažné dôvody vnútroštátnej politiky vyžadujú neodkladné rozhodnutie, môže sa jedna zmluvná strana výnimočne odchýliť od spoločných vízových predpisov, uplatňovaných voči tretej krajine. Toto musí vopred konzultovať s ostatnými zmluvnými stranami a pri rozhodnutí musí prihliadnúť k ich záujmom a k následkom, ktoré z toho vyplývajú.

Článok 10

1. Zavádza sa jednotné vízum, platné pre územie všetkých zmluvných strán. Toto vízum, ktorého obdobie účinnosti je upravené v článku 11, možno udeliť k pobytu v dĺžke do troch mesiacov.

2. Pokiaľ nebude zavedené toto vízum, uznávajú zmluvné strany práve platné vnútroštátne víza, pokiaľ sú udelené na základe spoločných podmienok a kritérií stanovených v rámci príslušných ustanovení tejto kapitoly.

3. Odlišne od ustanovení odsekov 1 a 2 si vyhradzuje každá zmluvná strana teritoriálne obmedziť platnosť víza na základe spoločných podmienok, stanovených v rámci príslušných ustanovení tejto kapitoly.

Článok 11

1. Vízum uvedené v článku 10 môže byť:

- a) cestovné vízum platné pre jeden alebo niekoľko vstupov, pričom ani trvanie jedného nepretržitého pobytu, ani celkové obdobie niekoľkých za sebou idúcich pobytov, nesmie byť odo dňa prvého vstupu viac ako 3 mesiace za pol roka.
- b) tranzitné vízum oprávňujúce jeho držiteľa k jednej, dvom alebo výnimočne niekoľkým cestám cez územia zmluvných strán, aby pricestoval na územie tretieho štátu, pričom trvanie jedného tranzitu nesmie prekročiť lehotu 5 dní.

2. Ustanovenie ods. 1 nebráni zmluvnej strane, aby v prípade potreby udelila do príslušného pol roka ďalšie vízum, ktoré je priestorovo obmedzené na jej územie.

Článok 12

1. Jednotné vízum uvedené v článku 10 odsek 1 udeľujú diplomatické a konzulárne úrady a prípadne orgány zmluvných strán, ktoré stanovuje článok 17

2. K udeleniu tohto víza je príslušná v zásade zmluvná strana, na ktorej území je stanovený cieľ cesty. Pokiaľ tento cieľ nemožno určiť, prináleží vystavenie víza diplomatickému alebo konzulárnemu úradu zmluvnej strany prvému vstupu.

3. Výkonný výbor stanoví možnosti vykonávania a najmä kritériá k určeniu hlavného cieľa.

Článok 13

1. Vízum nesmie byť udelené do cestovného dokladu po uplynutí doby jeho platnosti.

2. Obdobie platnosti cestovného dokladu musí prekročiť dobu platnosti víza, pričom je treba prihliadnúť k lehote použitia víza.

To musí dovoliť návrat cudzinca do krajiny jeho pôvodu alebo jeho vstup do tretieho štátu.

Článok 14

1. Vízum nesmie byť udelené do cestovného dokladu, ak tento cestovný doklad nie je platný pre žiadnu zo zmluvných strán. Ak je cestovný doklad platný len pre jednu alebo niekoľko zmluvných strán, musí byť udelené vízum obmedzené na túto zmluvnú stranu alebo tieto zmluvné strany.

2. Pokiaľ nebude cestovný doklad uznaný jednou alebo niekoľkými zmluvnými stranami ako platný, možno vízum udeliť formou povolenia, ktoré víza nahrádzuje.

Článok 15

Zo zásady možno udeliť víza podľa článku 10 len cudzincovi, ktorý spĺňa podmienky vstupu uvedené v článku 5 ods. 1 písm. a), c), d) a e).

Článok 16

Ak pokladá jedna zmluvná strana za potrebné z jedného z dôvodov uvedených v článku 5 ods. 2 upustiť od zásady vytýčenej v článku 15 a udeliť cudzincovi, ktorý nespĺňa všetky podmienky vstupu stanovené v článku 5 ods. 1, vízum, je platnosť tohto víza priestorovo obmedzená na územie tejto zmluvnej strany, ktorá o tom musí informovať ostatné zmluvné strany.

Článok 17

1. Výkonný výbor stanoví spoločné pravidlá týkajúce sa preskúmania žiadostí o vízum, dbá na ich správnu aplikáciu a prispôbuje ich novým situáciám a okolnostiam.

2. Výkonný výbor okrem toho stanoví prípady, v ktorých je udelenie víza závislé na konzultácii centrálnemu orgánu dotykajúcej zmluvnej strany a prípadne na konzultácii centrálnych orgánov ostatných zmluvných strán.

3. Výkonný výbor urobí ďalej potrebné rozhodnutia týkajúce sa nasledujúcich bodov:

- a) cestovné doklady, do ktorých možno udeliť vízum;
- b) úrady, ktoré sú kompetentné na udeľovanie víz;
- c) podmienky pre udelenie víza na hranici;

- d) forma, obsah, obdobie platnosti víz a poplatky za ich vystavenie;
- e) podmienky predĺženia a zamietnutia víz udelených podľa písmen c) a d) s prihliadnutím k záujmom všetkých zmluvných strán;
- f) podrobnosti priestorového obmedzenia víza;
- g) zásady týkajúce sa vyhotovenia spoločného zoznamu cudzincov, ktorí sú zaznamenaní s cieľom zamietnutia vstupu, pričom nie je dotknutý článok 96

Oddiel 2

Víza pre dlhodobý pobyt

Článok 18

Víza k pobytu dlhšiemu ako 3 mesiace sú vnútroštátne víza, ktoré udeľuje každá zmluvná strana v súlade s ustanoveniami svojho vnútroštátneho práva. Toto vízum oprávňuje držiteľa na cestu cez územie ostatných zmluvných strán, aby pricestoval na územie zmluvnej strany, ktorá vízum vystavila, nie však v prípade pokiaľ nespĺňa podmienky vstupu, uvedené v článku 5 ods. 1 písm. a), d), a e) alebo je uvedený s cieľom zamietnutia vstupu na vnútroštátnom zozname zmluvnej strany, cez ktorej územie je žiadaný tranzit.

KAPITOLA 4

PODMIENKY PRE CESTOVANIE CUDZINCOV

Článok 19

1. Cudzinci, ktorí sú držiteľmi jednotného víza a zákonne pricestovali na územie jednej zo zmluvných strán, sa môžu voľne pohybovať na území všetkých zmluvných strán počas doby platnosti víza a pokiaľ spĺňajú podmienky k vstupu uvedené v článku 5 ods. 1 písm. a), c), d) a e).

2. Pokiaľ nebude zavedené jednotné vízum, môžu sa cudzinci, ktorí sú držiteľmi víza vystaveného jednou z týchto zmluvných strán a zákonne pricestovali na územie jednej z týchto zmluvných strán, voľne pohybovať na území všetkých zmluvných strán, a to počas doby platnosti víza, najviac však do 3 mesiacov odo dňa prvého vstupu a pokiaľ spĺňajú podmienky vstupu uvedené v článku 5 ods. 1 písm. a), c), d) a e).

3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa netýkajú víz, ktorých platnosť je priestorovo obmedzená podľa ustanovení kapitoly 3 tejto hlavy.

4. Ustanovenia tohto článku platia, pričom nie je dotknutý článok 22.

Článok 20

1. Cudzinci, ktorí nepodliehajú vízovej povinnosti sa môžu voľne pohybovať na území zmluvných strán, najviac však 3 mesiace počas doby 6 mesiacov odo dňa prvého vstupu a pokiaľ spĺňajú podmienky vstupu uvedené v článku 5 ods. 1 písm. a), c), d) a e).

2. Odsek 1 sa nedotýka práva každej zmluvnej strany, ktorá môže predĺžiť pobyt cudzinca na svojom území nad stanovenú lehotu 3 mesiacov, a to vo výnimočných prípadoch alebo aplikáciou ustanovení bilaterálnej dohody, ktorá bola uzavretá už pred nadobudnutím platnosti tohto dohovoru.

3. Ustanovenia tohto článku platia, pričom článok 22 nie je dotknutý.

Článok 21

1. Cudzinci, ktorí sú držiteľmi platného dokumentu k pobytu vydaného jednou zo zmluvných strán, sa môžu voľne pohybovať na území ostatných zmluvných strán na základe tohto dokladu a platného cestovného dokladu, najviac však do 3 mesiacov, pokiaľ spĺňajú podmienky vstupu uvedené v článku 5 ods. 1 písm. a), c) a e) a nie sú uvedení na vnútroštátnom zozname dotýčajúcej zmluvnej strany.

2. Rovnaké ustanovenia platia pre cudzincov, ktorí sú držiteľmi dočasného povolenia k pobytu vystaveného jednou zo zmluvných strán a cestovného dokladu vydaného touto zmluvnou stranou.

3. Zmluvné strany odovzdajú Výkonnému výboru zoznamy dokladov, ktoré v zmysle tohto článku vystavujú ako povolenie k pobytu alebo dočasné povolenie k pobytu a ako cestovný doklad.

4. Ustanovenia tohto článku platia, pričom článok 22 nie je dotknutý.

Článok 22

1. Cudzinci, ktorí zákonne pricestovali na územie jednej zo zmluvných strán, sú povinní hlásiť sa u príslušných orgánov zmluvnej strany, na ktorej územie pricestujú, a to za podmienok, ktoré stanoví každá zmluvná strana. Prihlásiť sa možno, podľa

voľby každej zmluvnej strany, buď pri vstupe alebo do 3 pracovných dní odo dňa vstupu do vnútrozemia zmluvnej strany.

2. Cudzinci, ktorí žijú trvalo na území jednej zmluvnej strany a pricestujú na územie inej zmluvnej strany, podliehajú ohlasovacej povinnosti podľa ods. 1.

3. Výnimky z ustanovení odsekov 1 a 2 stanoví každá zmluvná strana a oznámi ich Výkonnému výboru.

Článok 23

1. Cudzinec, ktorý nespĺňal alebo už nespĺňa podmienky pre krátkodobý pobyt platné na území jednej zo zmluvných strán, musí v zásade okamžite opustiť územie zmluvných strán.

2. Ak disponuje cudzinec platným povolením na pobyt vystaveným inou zmluvnou stranou alebo dočasným povolením k pobytu vydaným inou zmluvnou stranou, musí okamžite vycestovať na územie tejto zmluvnej strany.

3. Pokiaľ tento cudzinec dobrovoľne nevycestuje, alebo pokiaľ možno predpokladať, že sa toto vycestovanie neuskutoční, alebo pokiaľ je okamžité vycestovanie cudzinca nutné z dôvodov vnútroštátnej bezpečnosti, alebo verejného poriadku, musí byť cudzinec v súlade s ustanoveniami vnútroštátneho práva vyhostený z územia zmluvnej strany, na ktorom bol zadržaný. Ak nie je vyhostenie podľa vnútroštátneho práva prípustné, môže dotýčajúca zmluvná strana cudzincovi na svojom území pobyt povoliť.

4. Dotyčný cudzinec môže byť vyhostený do krajiny svojho pôvodu alebo do iného štátu, v ktorom je jeho prijatie možné na základe príslušných ustanovení readmisných dohôd, uzavretých medzi zmluvnými stranami.

5. Vnútroštátne ustanovenia, týkajúce sa práva na azyl, ustanovenia Ženevského dohovoru o postavení utečencov z 28. júla 1951 zmenené a doplnené Newyorským protokolom z 31. januára 1967, ako i odsek 2 tohto článku a článku 33 odsek 1 tejto dohody zostávajú ustanoveniami ods. 4 písm. f) nedotknuté.

Článok 24

S výhradou vhodných praktických kritérií a podmienok, ktoré stanoví Výkonný výbor, si zmluvné strany vzájomne vyrovnajú finančné rozdiely vznikajúce v dôsledku záväzkov týkajúcich sa vyhostenia, ktoré sú stanovené v článku 23, pokiaľ sa nedá toto vyhostenie vykonať na náklady cudzinca.

KAPITOLA 5

**POVOLENIE NA POBYT A ZÁZNAM O OSOBE, KTOREJ MÁ BYŤ
ODMIETNUTÝ VSTUP**

Článok 25

1. Ak zamýšľa jedna zmluvná strana udeliť povolenie k pobytu cudzincovi, ktorý je uvedený na zozname odmietnutia vstupu, konzultuje to vopred so zmluvnou stranou, ktorá záznam vykonala a prihliada k jej záujmom; povolenie k pobytu sa udelí len v prípade závažných dôvodov, a to obzvlášť z humanitárnych dôvodov alebo v dôsledku medzinárodných záväzkov.

Pokiaľ povolenie k pobytu bude udelené, zmluvná strana, ktorá záznam vykonala, záznam zruší a môže zapísať dotyčného cudzinca do vnútroštátneho zoznamu.

2. Pokiaľ vyjde najavo, že cudzinec, ktorý disponuje platným povolením k pobytu udeleným jednou zo zmluvných strán, je uvedený na zozname odmietnutia vstupu, zmluvná strana, ktorá záznam vykonala, konzultuje zmluvnú stranu, ktorá udelila povolenie k pobytu, aby preverila, či existujú dostatočné dôvody pre zrušenie povolenia k pobytu.

V prípade, že povolenie k pobytu nebude zrušené, zmluvná strana, ktorá záznam vykonala, záznam zruší a môže zapísať dotyčného cudzinca do vnútroštátneho zoznamu.

KAPITOLA 6

SPRIEVODNÉ OPATRENIA

Článok 26

1. Pri zohľadnení záväzkov vyplývajúcich zo Ženevského dohovoru o utečencoch z 28. 7. 1951 zmenenej a doplnenej Newyorským protokolom z 31. januára 1967, sa zmluvné strany zaväzujú zahrnúť nižšie uvedené úpravy do svojich vnútroštátnych právnych predpisov:

a) ak bude cudzincovi odmietnutý vstup na územie jednej zo zmluvných strán, je dopravca, ktorý cudzinca dopravil vzdušnou, vodnou alebo pozemnou cestou až na vonkajšiu hranicu, povinný ho okamžite dopraviť späť. Na žiadosť orgánov ochrany hraníc musí dopravca priviesť cudzinca do tretieho štátu, z ktorého bol prepravený, do tretieho štátu, ktorý vystavil cestovný doklad, s ktorým pricestoval, alebo do akéhokoľvek iného tretieho štátu, kde je zaistené jeho prijatie;

b) dopravca je povinný urobiť všetky potrebné opatrenia, aby sa presvedčil, že cudzinec prepravovaný vzdušnou alebo vodnou cestou disponuje cestovnými dokladmi potrebnými pre vstup na územie zmluvných strán.

2. S výhradou záväzkov vyplývajúcich zo Ženevského dohovoru o utečencoch z 28. 7. 1951 zmenenej a doplnenej Newyorským protokolom z 31. januára 1967 sa zmluvné strany zaväzujú, že so zreteľom na svoje ústavné právo zavedú sankcie proti dopravcom, ktorí prepravujú cudzincov nedisponujúcich potrebnými cestovnými dokladmi, vzdušnou alebo vodnou cestou z tretieho štátu na ich územie.

3. Ustanovenia ods. 1 písm. b) a 2 sa vzťahujú na dopravcov, ktorí v medzinárodných pravidelných linkách prepravujú skupiny osôb v autobusoch, s výnimkou pohraničného styku.

Článok 27

1. Zmluvné strany sa zaväzujú stanoviť primerané sankcie proti každej osobe, ktorá zo zárobkových dôvodov pomáha alebo sa snaží pomáhať cudzincovi preniknúť alebo bývať na území jednej zo zmluvných strán porušujúc tým jej právne predpisy týkajúce sa vstupu a pobytu cudzincov.

2. Ak získa jedna zmluvná strana poznatky o skutočnostiach uvedených v ods. 1, ktoré porušujú právo inej zmluvnej strany, informuje o tom túto zmluvnú stranu.

3. Zmluvná strana, ktorá z dôvodu porušenia svojho práva žiada inú zmluvnú stranu, aby sledovala skutočnosti uvedené v ods. 1, musí úradným oznámením alebo potvrdením príslušných orgánov zdôvodniť, ktoré jej právne ustanovenia boli porušené.

KAPITOLA 7

PRÍSLUŠNOSŤ NA PREJEDNANIE ŽIADOSTI O AZYL

Článok 28

Zmluvné strany potvrdzujú svoje záväzky vyplývajúce zo Ženevskej dohody o právnom postavení utečencov z 28. júla 1951 v znení Newyorského protokolu z 31. januára 1967, bez toho, aby akokoľvek obmedzovali geografickou oblasť pôsobnosti týchto predpisov, ako aj svoj záväzok spolupracovať pri uplatňovaní týchto nástrojov s úradom Vysokého komisára OSN pre utečencov.

Článok 29

1. Zmluvné strany sa zaväzujú, že prejednávajú každú žiadosť o azyl podanú cudzincom na území niektorej zmluvnej strany.

2. Táto povinnosť neznamena pre zmluvnú stranu, že musí žiadateľovi o azyl vo všetkých prípadoch povoliť vstup na svoje územie alebo pobyt na svojom území.

Každá zmluvná strana si vyhradzuje právo na základe svojich vnútroštátnych predpisov a v súlade so svojimi medzinárodnými záväzkami žiadateľa o azyl vrátiť alebo ho vyhostiť do tretieho štátu.

3. Bez ohľadu na to, ktorej zmluvnej strane cudzinec podá žiadosť o azyl, je na prejednanie žiadosti príslušná iba jedna zmluvná strana. Táto zmluvná strana je určená podľa kritérií uvedených v článku 30.

4. Bez vplyvu na odsek 3, vyhradzuje si každá zmluvná strana právo zabezpečiť prejednanie žiadosti o azyl zo zvláštnych dôvodov vyplývajúcich predovšetkým z vnútroštátnych právnych predpisov, aj keď je na základe tejto dohody na prejednanie žiadosti príslušná druhá zmluvná strana.

Článok 30

1. Zmluvná strana príslušná na prejednanie žiadosti o azyl sa určí nasledovne:

- Pokiaľ niektorá zmluvná strana udelila žiadateľovi o azyl akýkoľvek druh víza alebo vydala akýkoľvek druh povolenia na pobyt, je na prejednanie žiadosti o azyl príslušná táto zmluvná strana. Ak bolo vízum udelené na základe povolenia druhej zmluvnej strany, je na prejednanie príslušná zmluvná strana, ktorá udelila povolenie.
- Ak žiadateľovi o azyl udelilo akýkoľvek druh víza alebo vydalo akýkoľvek druh povolenia na pobyt viac zmluvných strán, je na prejednanie príslušná tá zmluvná strana, ktorej vízum alebo povolenie na pobyt má najdlhšiu dobu platnosti.
- Dokým žiadateľ o azyl neopustí územie zmluvných strán, bude príslušnosť na prejednanie žiadosti určená podľa písmen a) a b) trvať dovtedy, kým skončí doba platnosti akéhokoľvek druhu víza alebo povolenia na pobyt. Ak žiadateľ o azyl opustí po udelení víza alebo po vydaní povolenia na pobyt území zmluvných strán, zakladajú tieto doklady príslušnosť na prejednanie žiadosti o azyl podľa písmen a) a b), iba ak by medzitým skončila ich platnosť podľa vnútroštátnych právnych predpisov.

- Ak zmluvné strany oslobodili žiadateľa o azyl od vízovej povinnosti, je príslušná zmluvná strana, cez ktorej vonkajšie hranice žiadateľ o azyl vstúpil na územie zmluvných strán.

Dokým nebude celkom harmonizovaná vízová politika a pokiaľ je žiadateľ o azyl oslobodený od vízovej povinnosti iba niektorými zmluvnými stranami, je príslušná zmluvná strana, cez ktorej vonkajšie hranice žiadateľ o azyl vstúpil na územie zmluvných strán využívajúc oslobodenie od vízovej povinnosti, s výhradou písmen a), b) a c).

Ak je žiadosť o azyl podaná zmluvnej strane, ktorá žiadateľovi o azyl udelila tranzitné vízum – nezávisle na tom, či žiadateľ o azyl prešiel pasovou kontrolou alebo neprešiel – a bolo toto transferové vízum udelené potom, čo sa krajina prejazdu presvedčila v konzulárnych úradoch alebo diplomatických misiách zmluvnej strany určenia, že žiadateľ o azyl spĺňa podmienky pre vstup do štátu určenia, je na prejednanie žiadosti o azyl príslušná zmluvná strana určenia.

- Ak vstúpil žiadateľ o azyl na územie zmluvných strán, bez toho, aby mal jeden alebo viacero dokladov oprávňujúcich na prekročenie hranice, ktoré stanoví Výkonný výbor, je na prejednanie príslušná zmluvná strana, cez ktorej vonkajšie hranice žiadateľ o azyl vstúpil na územie zmluvných strán.
- Ak podá cudzinec, ktorého žiadosť o azyl je už prejednávaná jednou zo zmluvných strán, ďalšiu žiadosť o azyl, je na prejednanie príslušná zmluvná strana, u ktorej je žiadosť už prejednávaná.
- Ak podá cudzinec, o ktorého predchádzajúcej žiadosti o azyl jedna zo zmluvných strán už právoplatne rozhodla, novú žiadosť o azyl, je na prejednanie príslušná zmluvná strana, ktorá prejednála predchádzajúcu žiadosť o azyl, ak žiadateľ o azyl neopustil územie zmluvných strán.

2. Ak prevzala zmluvná strana prejednanie žiadosti o azyl podľa čl. 29 ods. 4, je zmluvná strana príslušná na základe odseku 1 tohoto článku svojich povinností zbavená.

3. Ak nemožno podľa kritérií vymedzených v odsekoch 1 a 2 určiť príslušnú zmluvnú stranu, je na prejednanie žiadosti o azyl príslušná tá zmluvná strana, ktorej bola žiadosť o azyl podaná.

Článok 31

1. Zmluvné strany sa snažia určiť čo možno najrýchlejšie, ktorá z nich je príslušná na prejednanie žiadosti o azyl.

2. Ak je žiadosť o azyl podaná zmluvnej strane, ktorá na základe článku 30 nie je príslušná cudzincom na jej území, môže táto zmluvná strana požiadať príslušnú zmluvnú stranu, aby prevzala jeho žiadosť o azyl na prejednanie.

3. Príslušná zmluvná strana je povinná prevziať žiadosť o azyl podľa odseku 2, ak o to bude požiadaná v lehote šesť mesiacov od podania

žiadosti o azyl. Ak nie je požiadaná v tejto lehote, je na prejednanie žiadosti o azyl príslušná zmluvná strana, ktorej bola žiadosť o azyl podaná.

Článok 32

Zmluvná strana príslušná na prejednanie žiadosti o azyl ju prejednáva podľa svojich vnútroštátnych právnych predpisov.

Článok 33

1. Ak sa zdržuje žiadateľ o azyl v dobe konania o azyle nedovoleným spôsobom na území druhej zmluvnej strany, je príslušná zmluvná strana povinná prijať žiadateľa o azyl späť.

2. Odsek 1 sa nepoužije, ak druhá zmluvná strana vydala žiadateľovi o azyl povolenie na pobyt s dobou platnosti jeden rok alebo dlhšie. V tomto prípade prechádza príslušnosť na prejednanie žiadosti o azyl na túto druhú zmluvnú stranu.

Článok 34

1. Príslušná zmluvná strana je povinná cudzinca, ktorého žiadosť o azyl bola právoplatne zamietnutá, a ktorý vycestoval na územie druhej zmluvnej strany, bez toho, aby tam mal povolenie na pobyt, prijať späť.

2. Odsek 1 sa však nepoužije, ak príslušná zmluvná strana zabezpečila vyhostenie cudzinca z územia zmluvných strán.

Článok 35

1. Zmluvná strana, ktorá cudzincovi priznala postavenie utečenca a udelila mu právo na pobytu, je povinná, ak s tým účastníci súhlasia, prevziať príslušnosť na prejednanie žiadosti o azyl jeho rodinného príslušníka.

2. Rodinným príslušníkom podľa odseku 1 sa rozumie manžel(ka) alebo slobodné dieťa utečenca mladšie osemnásť rokov, alebo ak je utečencom slobodné dieťa mladšie osemnásť rokov, jeho otec alebo matka.

Článok 36

Každá zmluvná strana príslušná na prejednanie žiadosti o azyl môže z humanitárnych dôvodov, predovšetkým z rodinných alebo kultúrnych dôvodov, požiadať druhú zmluvnú stranu o prevzatie príslušnosti, ak si to žiadateľ o azyl praje. Dožiadaná zmluvná strana rozhodne, či môže tejto žiadosti vyhovieť.

Článok 37

1. Príslušné orgány zmluvných strán si vzájomne čo najskôr oznámia informácie o:

- a) nových právnych predpisoch alebo opatreniach prijatých v oblasti azylového práva alebo postupu voči žiadateľom o azyl, a to najneskôr v okamihu nadobudnutia ich platnosti;
- b) štatistických údajoch týkajúcich sa mesačného počtu žiadateľov o azyl s uvedením hlavných krajín pôvodu a o následných rozhodnutiach o žiadostiach o azyl, ak sú k dispozícii;
- c) výskytu alebo značnom náraste určitých skupín žiadateľov o azyl a o poznatkoch z tejto oblasti;
- d) zásadných rozhodnutiach v oblasti azylového práva.

2. Zmluvné strany rovnako zabezpečujú úzku spoluprácu pri získavaní informácií o situácii v krajinách pôvodu žiadateľov o azyl s cieľom dosiahnutia spoločného vyhodnotenia situácie.

3. Ostatné zmluvné strany musia dodržiavať pokyny zmluvnej strany týkajúce sa dôverného nakladania s informáciami, ktoré poskytla.

Článok 38

1. Každá zmluvná strana odovzdá ktorejkoľvek zmluvnej strane, ktorá o to požiada, údaje o žiadateľovi o azyl, ktoré sú nevyhnutné na:

- určenie zmluvnej strany príslušnej na prejednanie žiadosti o azyl;
- prejednanie žiadosti o azyl;
- splnenie povinnosti vyplývajúcej z tejto kapitoly.

2. Tieto údaje sa týkajú výhradne:

- a) totožnosti (priezvisko a meno, prípadne predchádzajúce priezvisko, prezývky alebo pseudonymy, dátum a miesto narodenia, terajšiu a predchádzajúcu štátnu príslušnosť žiadateľa o azyl a prípadne jeho rodinných príslušníkov);
- b) osobné a cestovné doklady (číslo, doba platnosti, miesto a dátum vydania, orgán, ktorý doklad vystavil atď.);
- c) ďalšie údaje nevyhnutné pre určenie totožnosti;

- d) miesta pobytu a trasy ciest;
- e) povolenie na pobyt vydané alebo víza udelené niektorou zmluvnou stranou;
- f) miesto podania žiadosti o azyl;
- g) prípadne dátum podania predchádzajúcej žiadosti o azyl, dátum podania terajšej žiadosti o azyl, stav konania a znenie prijatého rozhodnutia.

3. Okrem toho môže zmluvná strana požiadať druhú zmluvnú stranu, aby jej oznámila dôvody, ktoré žiadateľ o azyl uviedol na podporu svojej žiadosti a prípadne odôvodnenie rozhodnutia prijatého v tejto veci. Dožiadaná zmluvná strana posúdi, či predložené žiadosti môže vyhovieť. Oznámenie týchto údajov je v každom prípade závislé na súhlase žiadateľa o azyl.

4. K výmene údajov dochádza na žiadosť zmluvnej strany a možno ju uskutočňovať iba medzi orgánmi, ktoré každá zmluvná strana vopred oznámi Výkonnému výboru.

5. Odovzdávané údaje možno použiť iba na účely uvedené v odseku 1. Tieto údaje možno odovzdávať iba orgánom a súdom povereným:

- určeným zmluvnej strany príslušnej na prejednanie žiadosti o azyl;
- prejednaním žiadosti o azyl;
- plnením povinností vyplývajúcich z tejto kapitoly.

6. Zmluvná strana, ktorá údaje odovzdáva, dbá na ich správnosť a aktuálnosť.

Ak vyjde najavo, že táto zmluvná strana poskytla nesprávne údaje alebo údaje, ktoré nemali byť odovzdané, musia byť o tom bezodkladne informované zmluvné strany, ktorým boli údaje určené. Tieto zmluvné strany sú povinné údaje opraviť alebo zničiť.

7. Žiadateľ o azyl má právo na to, aby mu na jeho žiadosť boli vymenované údaje, ktoré sa ho týkajú, a to po čas, kedy sú k dispozícii.

8. Každá zmluvná strana vedie záznamy o odovzdávaní a prijatí osobných údajov.

9. Tieto údaje sa uchovávajú iba po dobu nevyhnutnú na dosiahnutie účelu, na ktorý boli odovzdané. Potreba uchovávania údajov musí byť vo vhodnú dobu preverená dotyčnou zmluvnou stranou.

10. Na odovzdané údaje sa v každom prípade vzťahuje prinajmenšom taká ochrana, aká platí v súlade s právom prijímajúcej zmluvnej strany pre údaje podobnej povahy.

11. Ak nie sú údaje spracovávané automatizovane, ale iným spôsobom, musí každá zmluvná strana prijať vhodné opatrenia, aby účinnou kontrolou zabezpečila dodržiavanie tohto článku. Ak je v zmluvnej strane kontrolný orgán takeého druhu, aký je uvedený v odseku 12, môže zmluvná strana vykonávaním predmetnej kontroly poveriť tento orgán.

12. Ak chce jedna alebo niekoľko zmluvných strán celkom alebo sčasti spracovávať údaje uvedené v odsekoch 2 a 3 pomocou výpočtovej techniky, je to prípustné, iba ak dotyčné zmluvné strany prijali pre toto spracovanie údajov právne predpisy, ktoré vykonávajú zásady Dohovoru Rady Európy o ochrane osôb pri automatizovanom spracovaní osobných údajov z 28. januára 1981 a ak poverili príslušný vnútroštátny orgán, aby vykonával nezávislú kontrolu spracovania a používania údajov odovzdávaných podľa tohto dohovoru.

HLAVA III

POLÍCIA A BEZPEČNOSŤ

KAPITOLA 1

POLICAJNÁ SPOLUPRÁCA

Článok 39

1. Zmluvné strany sa zaväzujú, že si ich policajné služby budú vzájomne pomáhať v súlade s ustanoveniami vnútroštátneho práva a ich príslušnosti v záujme prevencie a objasňovania trest-

ných činov, pokiaľ žiadosť alebo jej vybavenie nie je podľa vnútroštátneho práva vyhradená súdnym orgánom a vybavenie žiadosti nevyžaduje prostredníctvom žiadanej zmluvnej strany donucovacie opatrenia. Pokiaľ žiadaný policajný orgán nie je príslušný k vybaveniu žiadosti, postúpi žiadosť príslušným orgánom.

2. Písomné informácie, ktoré budú odovzdané žiadanou zmluvnou stranou podľa ods. 1, môžu byť len so súhlasom súdneho

orgánu tejto zmluvnej strany použité žiadajúcou zmluvnou stranou ako dôkaz v trestnom konaní.

3. Žiadosti o pomoc podľa ods. 1 a odpovede môžu byť odovzdávané medzi centrálnymi úradmi, ktoré sú poverené zmluvnými stranami medzinárodnou policajnou spoluprácou a tou istou cestou ich možno zasielať späť. V prípadoch, v ktorých nemožno touto cestou podať žiadosť včas, môžu žiadosti odovzdať policajné orgány žiadajúcej zmluvnej strany priamo príslušným orgánom žiadanej zmluvnej strany a tieto orgány môžu priamo odpovedať. V týchto prípadoch informuje žiadajúci policajný orgán okamžite centrálny úrad, poverený žiadanou zmluvnou stranou medzinárodnou policajnou spoluprácou, o priamej žiadosti.

4. Spoluprácu v pohraničných oblastiach možno upraviť v dohodách medzi príslušnými ministrami zmluvných strán.

5. Existujúce a budúce bilaterálne dohody medzi dvoma zmluvnými stranami, ktoré majú spoločnú hranicu, zostávajú ustanoveniami tohto článku nedotknuté. Zmluvné strany sa o týchto dohodách navzájom informujú.

Článok 40

1. Úradníci zmluvnej strany sledujúci v rámci prípravného konania vo svojej krajine osobu, ktorá je podozrivá, že sa podieľa na trestnom čine, ktorý je dôvodom k vydaniu osoby, sú oprávnení pokračovať v sledovaní na území inej zmluvnej strany, pokiaľ táto zmluvná strana súhlasila cezhraničným sledovaním na základe vopred podanej žiadosti o právnu pomoc. Súhlas možno viazať podmienkami.

Na žiadosť možno sledovaním poveriť úradníkov zmluvnej strany, na území ktorej sledovanie prebieha.

Žiadosť o právnu pomoc uvedenú v ods. 1 je treba zaslť orgánu, ktorý je určený každou zmluvnou stranou a ktorý je oprávnený udeliť alebo odovzdať požadovaný súhlas.

2. Pokiaľ kvôli zvláštnej naliehavosti veci nemožno požiadať o predchádzajúci súhlas druhú zmluvnú stranu, môžu úradníci v sledovaní podozrivej osoby, ktorá sa podieľa na jednom z trestných činov uvedených v ods. 7, pokračovať cez hranicu za týchto podmienok:

a) prekročenie hranice je treba okamžite oznámiť ešte počas sledovania orgánu zmluvnej strany, ktorý je uvedený v ods. 5, na území ktorej má sledovanie pokračovať.

b) žiadosť o právnu pomoc podľa ods. 1, v ktorej sú objasnené aj dôvody ospravedlňujúce prekročenie hranice bez predchádzajúceho súhlasu, musí byť okamžite podaná dodatočne.

Sledovanie musí byť zastavené, pokiaľ to zmluvná strana, na území ktorej sledovanie prebieha, požaduje na základe oznámenia podľa písm. a), alebo žiadosti podľa písm. b), alebo ak 5 hodín po prekročení hranice nie je daný súhlas.

3. Sledovanie podľa odsekov 1 a 2 je prípustné, len ak sú splnené nižšie uvedené všeobecné podmienky:

a) úradníci vykonávajúci sledovanie sú viazaní ustanoveniami tohto článku a právom zmluvnej strany, na území ktorej sa nachádzajú; musia sa riadiť nariadeniami miestnych orgánov;

b) s výhradou v prípadoch v ods. 2 nosia u seba úradníci počas sledovania doklad, potvrdzujúci udelený súhlas;

c) úradníci vykonávajúci sledovanie musia byť schopní preukázať kedykoľvek svoje úradné zaradenie;

d) úradníci vykonávajúci sledovanie môžu počas sledovania nosiť so sebou svoju služobnú zbraň, pokiaľ žiadaná zmluvná strana nie je výslovne proti tomu; použitie zbrane je s výnimkou prípadu sebaobrany neprípustné;

e) vstup do obytných priestorov a na verejne neprístupné pozemky je zakázaný;

f) úradníci vykonávajúci sledovanie nie sú oprávnení zadržať alebo zatknúť osobu, ktorú sledujú;

g) orgánom zmluvnej strany, na území ktorej sa operácia konala, bude o každej operácii podaná správa; požaduje sa, aby sa úradníci vykonávajúci sledovanie dostavili osobne;

h) orgány zmluvnej strany, z územia ktorej prichádzajú úradníci vykonávajúci sledovanie, na žiadosť pomáhajú pri neskoršom vyšetrovaní, vrátane súdnych konaní, zmluvnej strane, na území ktorej bolo zakročené.

4. Úradníci uvedení v ods. 1 a 2 sú:

— *pre Belgické kráľovstvo*: úradníci kriminálnej polície u štátnych prokuratúr, žandárstva a obecnej polície, ako aj colníci za podmienok stanovených v príslušných bilaterálnych dohodách podľa ods. 6 so zreteľom na ich

- právomoci v oblasti nedovolenej prepravy drog a omamných látok, nedovoleného obchodu so zbraňami a trhavinami a nedovolenej prepravy jedovatého a škodlivého odpadu;
- *pre Spolkovú republiku Nemecko*: Úradníci štátnych a spolkových polícií a výhradne pre oblasť nedovolenej prepravy drog a omamných látok a nedovoleného obchodu so zbraňami úradníci colnej pátracej služby ako pomocní úradníci prokuratúry;
 - *pre Francúzsku republiku*: Úradníci a pomocní úradníci kriminálnych policajných oddelení vnútroštátnej polície a vnútroštátneho žandárstva, ako i colníci za podmienok stanovených v príslušných bilaterálnych dohodách podľa ods. 6 so zreteľom k ich právomoci v oblasti nedovolenej prepravy drog a omamných látok, v oblasti nedovoleného obchodu so zbraňami a trhavinami a nedovolenej prepravy jedovatého a škodlivého odpadu;
 - *pre Luxemburské veľkovojevodstvo*: Úradníci žandárstva a polície, ako i colníci za podmienok stanovených v príslušných bilaterálnych dohodách podľa ods. 6 so zreteľom na ich právomoci v oblasti nedovolenej prepravy drog a omamných látok, v oblasti nedovoleného obchodu so zbraňami a trhavinami a v oblasti nedovolenej prepravy jedovatého a škodlivého odpadu;
 - *pre Holandské kráľovstvo*: Úradníci ríšskej polície a obecnej polície, tak ako za podmienok stanovených v príslušných bilaterálnych dohodách podľa ods. 6 so zreteľom na ich právomoci v oblasti nedovolenej prepravy drog a omamných látok a v oblasti nedovoleného obchodu so zbraňami a trhavinami a nedovolenej prepravy jedovatého a škodlivého odpadu úradníci daňovej, spravodajskej a pátracej služby, ktorí sú zodpovední za oblasť týkajúcu sa dovozného cla a spotrebnej dane.
5. Orgán uvedený v odsekoch 1 a 2 je:
- *pre Belgické kráľovstvo*: Generálny komisariát kriminálnej polície,
 - *pre Nemeckú spolkovú republiku*: Spolkový kriminálny úrad,
 - *pre Francúzsku republiku*: Centrálné riaditeľstvo kriminálnej polície,
 - *pre Luxemburské veľkovojevodstvo*: Generálna prokuratúra,
 - *pre Holandské kráľovstvo*: Prokurátor zodpovedný za cezhraničné sledovanie.
6. Zmluvné strany môžu prostredníctvom bilaterálnych dohôd rozšíriť rozsah použitia tohto článku a môžu urobiť dodatočné úpravy k jeho vykonávaniu.
7. Sledovanie podľa ods. 2 je prípustné len v prípade, ak sa zakladá na jednom z nižšie uvedených trestných činov:
- vražda,
 - zabitie,
 - znásilnenie,
 - úmyselné podpaľačstvo,
 - výroba falošných peňazí,
 - závažná krádež a prechovávanie,
 - vydieranie,
 - únos/zavlečenie a zadržiavanie rukojemníkov,
 - obchodovanie s ľuďmi,
 - nedovolená preprava drog a omamných látok,
 - porušenie zákonných predpisov týkajúcich sa zbraní a trhavín,
 - úmyselné poškodenie použitím trhavín,
 - nedovolená preprava jedovatého a škodlivého odpadu.
- Článok 41
1. Úradníci zmluvnej strany prenasledujúci vo svojej krajine osobu, ktorá je pristihnutá pri spáchaní trestného činu alebo pri účasti na trestnom čine podľa ods. 4, sú oprávnení pokračovať v prenasledovaní na území inej zmluvnej strany bez jej predchádzajúceho súhlasu, pokiaľ príslušné orgány inej zmluvnej strany z dôvodu zvláštnej naliehavosti veci nemohli byť vopred informované jedným z komunikačných prostriedkov, ktoré sú stanovené v článku 44 alebo nie sú včas na mieste, aby prevzali prenasledovanie.
- Toto platí i v prípade pokiaľ prenasledovaná osoba bola vo vyetrovacej alebo trestnej väzbe a z väzby utiekla.
- Úradníci vykonávajúci pátranie po osobe nadviažu kontakt s príslušným orgánom daného štátu najneskôr pri prekročení hranice. Prenasledovanie musí byť ihneď zastavené, ak to požaduje zmluvná strana, na území ktorej sa má prenasledovanie uskutočniť. Na žiadosť úradníkov vykonávajúcich pátranie zadržia príslušné miestne orgány dotyčnú osobu, aby zistili jej totožnosť alebo vykonali zatknutie.

2. Pátranie po osobe sa vykonáva podľa jednej z nasledujúcich možností, ktoré sú stanovené v prehlásení podľa ods. 9:

a) úradníci vykonávajúci pátranie nemajú právo zadržať osobu.

b) pokiaľ nebola podaná žiadosť o prerušenie prenasledovania a miestne orgány nemôžu včas zasiahnuť, môžu osobu zadržať úradníci vykonávajúci pátranie, pokiaľ úradníci daného štátu, ktorí musia byť okamžite informovaní, nevykonajú zistenie totožnosti alebo zatknutie.

3. Pátranie uvedené v ods. 1 a 2 sa vykonáva podľa jednej z nasledujúcich podmienok stanovených v prehlásení podľa ods. 9:

a) vo vnútrozemí, ktoré je stanovené v prehlásení, alebo v čase od prekročenia hranice, ktorý je taktiež stanovený v prehlásení;

b) bez priestorového alebo časového obmedzenia.

4. V prehlásení podľa ods. 9 stanovia zmluvné strany trestné činy spomenuté v ods. 1 podľa jednej z nasledujúcich možností:

a) nasledujúce trestné činy:

— vražda,

— zabitie,

— znásilnenie,

— úmyselné podpaľačstvo,

— výroba falošných peňazí

— závažná krádež a prechovávanie,

— vydieranie,

— únos/zavlečenie a zadržiavanie rukojevníkov,

— obchodovanie s ľuďmi,

— nedovolená preprava drog a omamných látok,

— porušenie zákonných predpisov týkajúcich sa zbraní a trhavín,

— ničenie pomocou trhavín,

— nedovolená preprava jedovatého a škodlivého odpadu,

— nedovolené vzdialenie sa po nehode s následkami ťažkého zranenia alebo smrti.

b) trestné činy, ktoré sú dôvodom na vydanie osoby.

5. Pátranie sa smie vykonávať len za nasledujúcich všeobecných podmienok:

a) úradníci vykonávajúci pátranie sú viazaní ustanoveniami tohto článku a právom zmluvnej strany, na území ktorej sa nachádzajú; musia sa riadiť nariadeniami príslušných miestnych orgánov;

b) pátranie sa uskutočňuje len cez pozemné hranice;

c) vstup do obytných priestorov a na verejne neprístupné pozemky je zakázaný;

d) úradníci vykonávajúci pátranie musia byť ľahko rozoznateľní, a to buď uniformou, páskou na paži alebo označením umiestneným na vozidle; nosenie civilného oblečenia pri použití maskovaného policajného vozidla bez vyššie uvedeného označenia je zakázané; úradníci vykonávajúci pátranie musia byť schopní kedykoľvek preukázať svoje úradné zaradenie;

e) úradníci vykonávajúci pátranie môžu so sebou nosiť svoju služobnú zbraň; použitie zbrane je s výnimkou prípadu sebaobrany zakázané;

f) osoba zadržaná podľa ods. 2 písm. b) smie byť vzhľadom na jej predvedenie pred miestne orgány podrobená iba bezpečnostnej prehliadke; počas prevozu jej môžu byť nasadené putá; osobné predmety prenasledovanej osoby môžu byť zadržané;

g) po každom zakročení podľa ods. 1, 2 a 3 sa úradníci vykonávajúci pátranie ohlasujú u príslušných miestnych orgánov zmluvnej strany, na území ktorej jednali a podávajú správu; na žiadosť týchto orgánov sú úradníci povinní byť k dispozícii až do objasnenia priebehu akcie; rovnako sa postupuje v prípade, že prenasledovaná osoba nemohla byť zatknutá.

h) orgány zmluvnej strany, z územia ktorej prichádzajú úradníci vykonávajúci pátranie, sú na žiadosť nápomocní pri neskoršom vyšetrovaní vrátane súdnych konaní zmluvnej strany, na území ktorej bolo zakročené.

6. Osoba, ktorá bola zatknutá podľa ods. 2 miestnymi príslušnými orgánmi, môže byť zadržaná s cieľom výsluchu bez ohľadu na jej štátnu príslušnosť, pričom možno použiť príslušné ustanovenia vnútroštátneho práva.

Pokiaľ táto osoba nemá štátnu príslušnosť zmluvnej strany, na území ktorej bola zadržaná, bude po zadržaní najneskôr po uplynutí 6 hodín prepustená, nezapočítava sa však do toho čas medzi polnocou a 9 hod. rannou, okrem prípadu, pokiaľ miestne príslušné orgány obdržia pred uplynutím tejto lehoty žiadosť, v akejkoľvek forme, o predbežné zatknutie osoby s cieľom vydania.

7. Úradníci uvedení v odsekoch 1 až 6 sú:

— *pre Belgické kráľovstvo*: úradníci kriminálnej polície u štátnych prokuratúr, žandárstva a obecnej polície, ako aj colníci za podmienok stanovených príslušných bilaterálnych dohodách podľa ods. 10 so zreteľom k ich právomoci v oblasti nedovolennej prepravy drog a omamných látok, v oblasti nedovoleného obchodu so zbraňami a trhavinami a nedovolené prepravy jedovatého a škodlivého odpadu;

— *pre Nemeckú spolkovú republiku*: úradníci štátnych a spolkových polícií výhradne pre oblasť nedovolennej prepravy drog a omamných látok a nedovoleného obchodu so zbraňami, úradníci colnej pátracej služby akoby pomocní úradníci prokuratúry;

— *pre Francúzsku republiku*: úradníci a pomocní úradníci kriminálnych policajných oddelení vnútroštátnej polície a vnútroštátneho žandárstva, ako i colníci za podmienok stanovených v príslušných bilaterálnych dohodách podľa ods. 10 so zreteľom k ich právomoci v oblasti nedovolennej prepravy drog a omamných látok, v oblasti nedovoleného obchodu so zbraňami a trhavinami a nedovolennej prepravy jedovatého a škodlivého odpadu;

— *pre Luxemburské veľkovojvodstvo*: úradníci žandárstva a polície, ako i colníci za podmienok stanovených v príslušných bilaterálnych dohodách podľa ods. 10 so zreteľom na ich právomoci v oblasti nedovolennej prepravy drog a omamných látok, v oblasti nedovoleného obchodu so zbraňami a trhavinami a v oblasti nedovolennej prepravy jedovatého a škodlivého odpadu;

— *pre Holandské kráľovstvo*: úradníci ríšskej polície a obecnej polície, tak ako za podmienok stanovených v príslušných bilaterálnych dohodách podľa ods. 10 so zreteľom na ich právomoci v oblasti nedovolennej prepravy drog a omamných látok a v oblasti nedovoleného obchodu so zbraňami a trhavinami

a v oblasti nedovolennej prepravy jedovatého a škodlivého odpadu úradníci daňovej a spravodajskej a pátracej služby, ktorí sú zodpovední za oblasť týkajúcu sa dovozného cla a spotrebnej dane.

8. Pre vymenované zmluvné strany zostáva nedotknutý článok 27 Dohody štátov Beneluxu o vydaní osôb a právnej pomoci v trestných veciach z 27. júna 1962 zmenený a doplnený protokolom z 11. mája 1974.

9. Pri podpise tohto dohovoru urobí každá strana vyhlásenie, v ktorom stanoví pre každú zmluvnú stranu, s ktorou má spoločné hranice, podmienky výkonu ustanovení o hľadaných osobách na svojom území podľa ods. 2, 3 a 4.

Každá zmluvná strana môže kedykoľvek nahradiť svoje prehlásenie iným prehlásením, pokiaľ toto prehlásenie neobmedzí účinnosť predchádzajúceho prehlásenia.

Každému prehláseniu predchádza súhlas všetkých dotýčajúcich zmluvných strán, pričom sa usiluje o rovnocennosť predpisov platných na obidvoch stranách vnútrozemských hraníc.

10. Zmluvné strany môžu prostredníctvom bilaterálnych dohôd rozšíriť rozsah použitia ods. 1 a môžu urobiť dodatočné úpravy k vykonávaniu tohto článku.

Článok 42

Počas zákroku sú úradníci plnaci si svoju úlohu na území inej zmluvnej strany v súlade s predpismi článku 40 a 41 rovnoprávni úradníkom tejto zmluvnej strany vo vzťahu k trestným činom na nich spáchaných, alebo ktorých by sa sami dopustili.

Článok 43

1. Keď úradníci jednej zmluvnej strany zakročia v súlade s článkami 40 a 41 tohto dohovoru na území inej zmluvnej strany, ručí prvá zmluvná strana v súlade s ustanoveniami vnútroštátneho práva tejto zmluvnej strane za škody spôsobené úradníkmi v priebehu zákroku.

2. Zmluvná strana, na území ktorej je spôsobená škoda, tak ako o tom hovorí odsek 1, sa zaväzuje uhradiť škodu takým spôsobom, akým by ju musela uhradiť v prípade, ak by ju spôsobili jej vlastní úradníci.

3. Zmluvná strana, ktorej úradníci spôsobili škodu na území inej zmluvnej strany, nahradí tejto zmluvnej strane celkový obnos uhradennej škody vyplatený poškodeným osobám alebo ich právny zástupcom.

4. Každá zmluvná strana sa vzdáva požiadavky na finančnú čiastku náhrady za škodu vzniknutú vo vzťahu k iným zmluvným stranám, s výnimkou výkonu svojich práv voči tretej strane a s výnimkou ustanovení ods. 3.

Článok 44

1. Zmluvné strany zabezpečia na základe ustanovení príslušných medzinárodných zmlúv pri rešpektovaní miestnych podmienok a technických možností – obzvlášť v pohraničných oblastiach – priame telefónne spojenie, spojenie vysielaczkou, ďalekopisom (telex:) s cieľom uľahčiť policajnú a colnú spoluprácu predovšetkým s cieľom včasnej informovanosti s pozorovaním a sledovaním osôb na oboch stranách hranice.

2. Z týchto okamžitých opatrení treba overiť nasledujúce:

- a) výmena materiálu a vyčlenenie spojovacích technikov, ktorí majú k dispozícii vysielacku;
- b) rozšírenie frekvenčného pásma používaného v pohraničnej oblasti;
- c) zriadenie vzájomného spojenia policajných a colných stanovíšť pôsobiacich v tom istom regióne;
- d) koordinácia obojstranných programov s cieľom získania komunikačných zariadení, ktoré by tvorili normalizovaný a kompatibilný komunikačný systém.

Článok 45

1. Zmluvné strany sa zaväzujú urobiť potrebné opatrenia, ktoré zaistia, aby:

- a) sa vedúci ubytovacieho zariadenia alebo osoby ním poverené usilovali o to, aby ubytovaní cudzinci, vrátane príslušníkov iných zmluvných strán, ako aj iných členských štátov Európskych spoločenstiev, pokiaľ sa nejedná o spoločujúcu manželku alebo manžela alebo neplnoleté dieťa alebo o účastníkov cestovných skupín, vlastnoručne vyplnili prihláškové formuláre, podpísali ich a preukázali sa vedúcemu ubytovacieho zariadenia alebo osobám ním povereným platnými osobnými dokladmi;
- b) prihláškové formuláre vyplnené podľa písm. a) boli uchované pre príslušné orgány alebo boli týmto orgánom odovzdané, ak budú podľa ich zistenia potrebné pre odvrátenie nebezpečia, trestné stíhanie alebo objasnenie okolností ohľadne zmiznutých osôb alebo obetí nehody, pokiaľ nie je vo vnútroštátnom práve stanovené inak.

2. Ustanovenia ods. 1 možno tiež použiť prípade, keď sú osoby ubytované v prenajatých zariadeniach, najmä v stanoch, obytných prívosoch alebo plavidlách.

Článok 46

1. Každá zmluvná strana môže v súlade s ustanovením príslušného vnútroštátneho práva dotýčajúcich zmluvných strán poskytnúť bez predchádzajúceho povolenia informácie, ktoré by mohli mať pre prijímajúcu stranu význam pre prevenciu zločinov alebo pre odstránenie nebezpečia, ohrozujúceho verejnú bezpečnosť a poriadok.

2. Výmena informácií sa uskutoční bez obmedzenia ustanovení o spolupráci v pohraničných oblastiach v článku 39 ods. 4, prostredníctvom uvedenej centrály. Obzvlášť v akútnych prípadoch môže výmena informácií v zmysle tohto článku prebehnúť bezprostredne medzi policajnými úradmi, ktorých sa to týka, pokiaľ nestanoví vnútroštátne právo inak. O zriadení centrály treba čo najrýchlejšie podať správu.

Článok 47

1. Zmluvné strany môžu uzavrieť bilaterálnu dohodu o časovo – obmedzenom alebo časovo – neobmedzenom vysielaní styčných dôstojníkov jednej zmluvnej strany na policajné oddelenia druhej zmluvnej strany.

2. Vysielanie styčných dôstojníkov, ktorí sú alebo nie sú viazaní časovou lehotou, má za cieľ posilniť a urýchliť spoluprácu medzi zmluvnými stranami, a to predovšetkým tým, že:

- a) napomôžu pri výmene informácií, slúžiacich k preventívnemu a represívnemu boju so zločinom;
- b) sami prispievajú v rámci policajnej a justičnej právnej pomoci v trestných veciach;
- c) budú nápomocní orgánom strážiacim vonkajšiu štátnu hranicu.

3. Činnosť styčných dôstojníkov má nápomocný a poradný charakter. Tieto osoby nie sú oprávnené k samostatnému vykonávaniu policajných nariadení. Podávajú informácie a plnia príkazy v zmysle pokynov, ktoré im dá vysielajúca zmluvná strana alebo zmluvná strana, ku ktorej boli títo úradníci vyslaní. Pravidelne podávajú správy vedúcemu policajného oddelenia, ku ktorému boli poslaní.

4. Zmluvné strany sa môžu bilaterálne alebo multilaterálne dohodnúť, že styční dôstojníci činní v tretích štátoch zastupujú

tiež záujmy jednej alebo viacerých zmluvných strán. Styční úradníci vyslaní do tretích štátov odovzdávajú v zmysle tejto dohody iným zmluvným stranám informácie na základe ich žiadosti alebo i samostatne a plnia úlohy, ktoré im prináležia. Zmluvné strany sa budú vzájomne informovať, do ktorých tretích štátov zamýšľajú vyslať svojich styčných dôstojníkov.

KAPITOLA 2

PRÁVNÁ POMOC V TRESTNÝCH VECIACH

Článok 48

1. Ustanovenia tejto kapitoly má doplniť Európska dohoda o právnej pomoci v trestných veciach zo dňa 20. apríla 1959 a ulážiť ich aplikáciu. Vo vzťahu medzi zmluvnými stranami, ktoré patria k Hospodárskej únii Beneluxu, logicky platí veta 1 pre II. kapitolu Zmluvy Beneluxu o vydaní osôb a právnej pomoci v trestných veciach zo dňa 27. júna 1962 zmeneného a doplneného protokolom z 11. mája 1974.

2. Ďalšie platné ustanovenia medzi zmluvnými stranami na základe bilaterálnych dohôd zostávajú nedotknuté.

Článok 49

Právna pomoc je ďalej poskytnutá:

- a) v konaniach zaoberajúcich sa činnosťou osôb, ktoré sú podľa vnútroštátneho práva jednej alebo oboch zmluvných strán stíhané oránmi pre porušovanie poriadkových predpisov, proti rozhodnutiam, v ktorých sa možno i v trestných veciach odvolať k príslušnému súdu;
- b) v konaniach o nárokoch na odškodnenie za trestné stíhanie alebo neoprávnené odsúdenie;
- c) vo veci udelenia milosti;
- d) vo veciach civilných, ktoré sú spojené s trestnou žalobou, pokiaľ o tom definitívne nerozhodol trestný súd;
- e) pri doručovaní dokladov týkajúcich sa výkonu trestu alebo opatrení vzhľadom na bezpečnosť alebo nápravu vyberania peňažitej pokuty alebo pri platení súdnych výdajov;

- f) pri opatreniach týkajúcich sa pozastavenia vyneseného rozsudku alebo výkonu trestu alebo zabezpečujúcich a nápravných opatrení, ďalej podmieneného prepustenia, odkladu výkonu trestu alebo opatrení týkajúcich sa bezpečnosti alebo nápravy vecí alebo prerušenia výkonu trestu.

Článok 50

1. Zmluvné strany sa zaväzujú poskytovať v súlade s pravidlami určenými dohovorom, o ktorom hovorí článok 48, právnu pomoc pri priestupkoch proti zákonným opatreniam a predpisom v oblasti spotrebných daní, daní z pridanej hodnoty a ciel. Colnými zákonmi sa rozumejú predpisy uvedené v článku 2 dohovoru medzi Belgickom, Spolkovou republikou Nemecko, Francúzskom, Talianskom, Luxemburskom a Holandskom zo 7. septembra 1967, ako aj predpisy obsiahnuté v článku 2 nariadenia Rady č. 1468/81/EHS z 19. mája 1981.

2. Žiadosti, podané v súvislosti s podozrením daňového úniku v oblasti spotrebných daní, nesmú byť odmietnuté s odôvodnením, že žiadaná zmluvná strana nevyberá daňové poplatky za tovar, o ktorom sa hovorí v žiadosti.

3. Dožadujúca zmluvná strana neposkytuje a nepoužíva informácie alebo dôkazové materiály žiadajúcej zmluvnej strany pre iné, v žiadosti neuvedené informácie. Trestné stíhanie alebo konania sú možné len na základe predchádzajúceho súhlasu dožadovanej zmluvnej strany.

4. Právnu pomoc možno v zmysle tohto článku odmietnuť v prípade, pokiaľ skrátená alebo neprávom získaná finančná čiastka nepresiahne 25 000 ECU alebo hodnotu nedovolené privezeného alebo vyvezeného tovaru 100 000 ECU, okrem prípadu, že by sa dožadujúcej zmluvnej strane javil takýto čin z hľadiska jeho druhu a osoby, ktorá ho spáchala za zvlášť závažný.

5. Predpisy obsiahnuté v tomto článku nájdu svoje uplatnenie tiež v prípade, keď sa požadovaná právna pomoc vzťahuje na také činy, ktoré možno postihnúť len peňažitou pokutou a žiadosť podáva súdny orgán.

Článok 51

Zmluvné strany nepodrobia žiadosť o poskytnutie právnej pomoci týkajúcej sa prehliadky a zabavenia vecí žiadnym ďalším podmienkam ako je nižšie uvedené:

- a) čin, ktorý je podkladom žiadosti o poskytnutie právnej pomoci, sa v súlade s právom oboch zmluvných strán trestá odňatím slobody alebo opatrením obmedzujúcim slobodu z dôvodov bezpečnosti a nápravy v rozsahu minimálne 6 mesiacov

alebo podľa práva jednej zmluvnej strany sa trestá sankciou v rovnakom maximálnom rozsahu a podľa práva druhej zmluvnej strany sa postihuje ako priestupok proti poriadkovým predpisom, a to úradmi, proti rozhodnutiam ktorých sa možno odvolať k príslušnému trestnému súdu;

b) vybavenie žiadosti o právnu pomoc je v ostatných veciach v súlade s právom dožiadanej zmluvnej strany.

Článok 52

1. Každá zmluvná strana môže zasielať osobám nachádzajúcim sa na území druhej zmluvnej strany súdne dokumenty priamo poštou. Zoznam dokumentov, ktoré možno zaslať týmto spôsobom, doručí zmluvná strana Výkonnému výboru.

2. Ak existuje dôvod, že príjemca zásielky nepozná jazyk, v ktorom je dokument napísaný, je nutné preložiť uvedený dokument alebo aspoň jeho podstatné pasáže do jazyka alebo do jedného z jazykov tej zmluvnej strany, na území ktorej sa príjemca nachádza. V prípade, že doručujúcemu úradu je známe, že príjemca ovláda iba iný jazyk, je nutné dokument alebo aspoň jeho podstatné pasáže preložiť do tohto jazyka.

3. Svedok alebo znalec, ktorému by bolo poštou doručené predvolanie a ktorý sa mu nepodriadi, nesmie byť ani v prípade, keď toto predvolanie umožňuje použitie donucovacích prostriedkov, potrestaný alebo podrobený donucovacím prostriedkom, pokiaľ sa neskôr znovu slobodne neodoberie na územie žiadajúcej zmluvnej strany a nie je tam znovu riadne predvolaný. Doručujúci úrad dbá na to, aby predvolania doručované poštou neobsahovali oznámenia o možnosti použitia donucovacích prostriedkov. článok 34 Dohody štátov Beneluxu o vydávaní osôb a právnej pomoci vo veciach trestných zo dňa 27. 6. 1962 zmenenej a doplnenej protokolom z 11. mája 1974 týmto nie je dotknutý.

4. Ak je dôvodom žiadosti o právnu pomoc skutočnosť postihnutelná orgánmi podľa práva ako žiadanej, tak i žiadajúcej zmluvnej strany ako porušenie poriadkových predpisov a keď sa proti rozhodnutiam týchto úradov možno odvolať tiež k trestnému súdu, postupuje sa pri doručovaní dokumentov v zásade podľa ods. 1.

5. V prípade, že adresa príjemcu nie je známa alebo žiadajúca zmluvná strana žiada formálne doručenie, môže byť doručenie súdnych dokumentov uskutočnené prostredníctvom súdnych orgánov dožiadanej zmluvnej strany s tým, že ustanovenia ods. 1 ostávajú nedotknuté.

Článok 53

1. Žiadosti o právnu pomoc a príslušné odpovede si môžu súdne orgány priamo vzájomne odovzdávať.

2. Odsek 1 ponecháva možnosť podávať žiadosť alebo odpovedať na ňu prostredníctvom ministerstiev spravodlivosti alebo vnútroštátnych centrálnych úradov Medzinárodnej kriminálnej policajnej organizácie.

3. V prípade žiadosti o dočasné vydanie alebo prevoz osôb nachádzajúcich sa vo vyšetrovacej väzbe alebo vo výkone trestu alebo osôb, ktoré podliehajú nariadeniu o opatreniach obmedzujúcich slobodu s cieľom bezpečnosti a nápravy, ako aj s cieľom pravidelnej alebo príležitostnej výmeny informácií obsiahnutých v súdnych dokumentoch, je nutné dodržiavať úradný postup stanovený ministerstvom spravodlivosti.

4. Ministerstvá spravodlivosti v zmysle Európskeho dohovoru o právnej pomoci v trestných veciach zo dňa 20. apríla 1959 sú v Spolkovej republike Nemecko spolkový minister spravodlivosti a ministri spravodlivosti/senátori jednotlivých spolkových krajín.

5. Oznámenia s cieľom trestného stíhania podľa článku 21 Európskej dohody o právnej pomoci v trestných veciach zo dňa 20. apríla 1959 alebo podľa článku 42 Dohody štátov Beneluxu o vydávaní a právnej pomoci v trestných veciach z 27. júna 1962 zmenenej a doplnenej protokolom z 11. mája 1974 týkajúcej sa priestupkov proti dopravným predpisom, proti predpisom o povinnom odpočinku vodičov z povolaní, môžu justičné úrady žiadajúcej zmluvnej strany priamo predávať justičným orgánom dožiadanej zmluvnej strany.

KAPITOLA 3

ZÁKAZ DVOJITÉHO TRESTU

Článok 54

Osoba právoplatne odsúdená jednou zo zmluvných strán nesmie byť pre ten istý čin stíhaná inou zmluvnou stranou, a to za predpokladu, že v prípade odsúdenia bol trest už odpykaný alebo sa práve odpykáva alebo podľa práva štátu, v ktorom bol rozsudok vynesený, už nemôže byť vykonaný.

Článok 55

1. Pri ratifikácii, prijatí alebo schválení tohto dohovoru môže jedna zmluvná strana prehlásiť, že v jednom alebo v niekoľkých nižšie uvedených prípadoch nie je viazaná článkom 54:

- a) keď predmetom rozsudku vynesenom v zahraničí bol čin celkom alebo čiastočne spáchaný na tamojšom území; táto výnimka však neplatí v poslednom prípade, ak bol čin spáchaný čiastočne na území tej zmluvnej strany, na ktorej bol rozsudok vynesený;
- b) keď predmetom rozsudku vynesenom v zahraničí je čin zameraný proti bezpečnosti štátu alebo iným rovnako podstatným záujmom tejto zmluvnej strany;
- c) keď predmetom rozsudku vyneseného v zahraničí je čin, ktorý spáchal pracovník tejto zmluvnej strany a porušil týmto činom svoje služobné povinnosti.

2. Zmluvná strana, ktorá urobí takéto prehlásenie týkajúce sa výnimiek obsiahnutých v ods. 1 písmeno b), označí druhy trestných činov, na ktoré by sa mohli tieto výnimky vzťahovať.

3. Zmluvná strana môže takéto prehlásenie týkajúce sa jednej alebo niekoľkých výnimiek obsiahnutých v ods. 1 vziať kedykoľvek späť.

4. Nemožno uplatniť výnimky, ktoré boli predmetom prehlásenia podľa ods. 1, ak dotyčná zmluvná strana požiadala inú zmluvnú stranu o stíhanie toho istého činu alebo vysloví súhlas s vydaním dotyčnej osoby.

Článok 56

Ak obnoví jedna zmluvná strana stíhanie proti osobe, ktorá bola druhou zmluvnou stranou pre ten istý čin právoplatne odsúdená, bude každé odňatie slobody za tento čin odpykané na území druhej zmluvnej strany odpočítané od trestu, ktorý má byť prípadne vymeraný. Pokiaľ to vnútroštátne právo dovoľuje, budú zohľadnené tiež iné sankcie ako tresty obmedzujúce slobodu, pokiaľ už boli vykonané.

Článok 57

1. Ak nie je určitá osoba obvinená z trestného činu na území jednej zmluvnej strany a príslušné úrady tejto zmluvnej strany majú dôvod k predpokladu, že toto obvinenie sa týka toho istého činu, za ktorý bola dotyčná osoba už právoplatne odsúdená na území inej zmluvnej strany, požiadajú tieto úrady v prípade, že to uznajú za potrebné, o vecné informácie príslušné úrady tej zmluvnej strany, na území ktorej bolo rozhodnutie vynesené.

2. Vyžiadané informácie musia byť čo najskôr oznámené a zohľadnené pri rozhodovaní o pokračovaní konania.

3. Každá zmluvná strana určí pri ratifikácii, prijatí alebo schválení tejto dohody úrady, ktoré sú oprávnené žiadať informácie podľa tohto článku alebo takéto informácie prijímať.

Článok 58

Vyššie uvedené ustanovenia nie sú v rozpore s používaním ďalších ustanovení vnútroštátneho práva o zákaze dvojitého trestu v súvislosti so súdnymi výnosmi vydanými v zahraničí.

KAPITOLA 4

VYDÁVANIE OSÔB

Článok 59

1. Opatrenia obsiahnuté v tejto kapitole majú doplniť Európsky dohovor o vydávaní osôb z 13. septembra 1957 a uľahčiť jej vykonávanie. Vo vzťahoch medzi zmluvnými stranami, ktoré patria k Hospodárskej únii štátov Beneluxu, platí veta 1 v zmysle kapitoly I Dohody Beneluxu o vydávaní osôb a právnej pomoci vo veciach trestných z 27. júna 1962 zmenenej a doplnenej protokolom z 11. mája 1974.

2. Ďalšie ustanovenia platné medzi zmluvnými stranami na základe bilaterálnych dohôd nie sú dotknuté.

Článok 60

Medzi dvoma zmluvnými stranami, z ktorých jedna nepatrí k Európskej dohode o vydávaní osôb z 13. septembra 1957, sa budú aplikovať jej ustanovenia s ohľadom na výhrady a prehlásenia urobené buď pri ratifikácii uvedenej dohody alebo – pokiaľ ide o zmluvnú stranu nepatriacu k dohode o vydávaní osôb – pri ratifikácii, prijatí alebo schválení tohto dohovu.

Článok 61

Francúzska republika sa zaväzuje, že na žiadosť inej zmluvnej strany vydá osoby s cieľom trestného stíhania za činy, za ktoré im podľa francúzskeho práva hrozí trest odňatia slobody alebo opatrenia obmedzujúce ich slobodu s cieľom bezpečnosti a nápravy vo výške minimálne dvoch rokov a podľa právnych noriem žiadajúcej zmluvnej strany minimálne vo výške jedného roka.

Článok 62

1. Pre prerušenie premlčacej lehoty sú určujúce len predpisy žiadajúcej zmluvnej strany.

2. Amnestia vynešená žiadanou zmluvnou stranou nie je na prekážku extradícií, okrem prípadu kedy by trestný čin podliehal právomoci súdu dožadanej zmluvnej strany.

3. Povinnosť extradície nie je dotknutá skutočnosťou, že chýba návrh na udelenie trestu alebo splnomocnenie, ktoré je potrebné iba podľa práva žiadanej zmluvnej strany.

Článok 63

Zmluvné strany sa zaväzujú v súlade s ustanoveniami článku 59 uvedeného dohovoru vydávať osoby, ktoré sú stíhané justičnými orgánmi žiadajúcej zmluvnej strany v súvislosti s nejakým trestným činom podľa článku 50 odsek 1, alebo sú hľadané z dôvodu nastúpenia výkonu trestu alebo iného opatrenia v súvislosti s daným trestným činom.

Článok 64

Pátranie v rámci Schengenského informačného systému podľa článku 95 je postavené na úroveň žiadosti o predbežné zadržanie osoby v zmysle článku 16 Európskeho dohovoru o vydávaní osôb zo dňa 13. septembra 1957 alebo článku 15 Dohody štátov Beneluxu o odovzdávaní osôb a právnej pomoci v trestných veciach zo dňa 27. júna 1962 zmenenej a doplnenej protokolom z 11. mája 1974.

Článok 65

1. Pri zachovaní možnosti diplomatickej úradnej cesty adresuje žiadosti o vydanie osôb a ich prevoz príslušné ministerstvo žiadajúcej zmluvnej strany príslušnému ministerstvu dožadanej zmluvnej strany.

2. Príslušné ministerstvá sú:

— *za Belgické kráľovstvo*: ministerstvo spravodlivosti

— *za Nemeckú spolkovú republiku*: spolkový minister spravodlivosti a spolkoví ministri spravodlivosti alebo senátori

— *za Francúzsku republiku*: ministerstvo zahraničných vecí

— *za Luxemburské veľkovoľvodstvo*: ministerstvo spravodlivosti

— *za Holandské kráľovstvo*: ministerstvo spravodlivosti

Článok 66

1. Pokiaľ nie je vydanie stíhanej osoby podľa právnych noriem žiadanej zmluvnej strany zjavne neprípustné a ak súhlasí stíhaná osoba po osobnom poučení o svojom práve na vykonanie formálneho vydávacieho konania s protokolom sudcu alebo iného príslušného úradníka, môže žiadaná zmluvná strana vydanie osoby povoliť bez vykonania formálneho vydávacieho konania. Stíhaná osoba má počas poučenia právo na využitie služieb právneho zástupcu.

2. V prípade vydania podľa ods. 1 nemôže stíhaná osoba, ktorá jednoznačne prehlásila, že sa vzdáva ochrany, ktorá jej patrí v dôsledku jej postavenia, toto prehlásenie už vziať späť.

KAPITOLA 5

PREVEDENIE VÝKONU ROZSUDKU

Článok 67

Pre zmluvné strany, ktoré pristúpili k dohovoru Rady Európy zo dňa 21. marca 1983 o vydávaní odsúdených osôb, platí nasledujúca úprava ako doplnok tohto dohovoru.

Článok 68

1. Zmluvná strana, na území ktorej bol štátny príslušník inej zmluvnej strany právoplatne odsúdený k odňatiu slobody alebo k inému opatreniu obmedzujúcemu jeho slobodu z dôvodov bezpečnosti a nápravy, môže v prípade, že sa dotyčná osoba vyhla výkonu trestu alebo jeho pokračovaniu alebo inému opatreniu útekom do vlastnej krajiny, podať žiadosť o prevedenie výkonu rozsudku tej zmluvnej strane, na území ktorej sa osoby vyhýbajúce sa výkonu trestu nachádzajú.

2. Žiadaná zmluvná strana môže na žiadosť žiadajúcej zmluvnej strany v dobe, kedy čaká na písomnosti zdôvodňujúce žiadosť o prevedenie výkonu trestu alebo iných opatrení alebo zostatku trestu alebo na rozhodnutia, ktoré v tejto súvislosti musia byť ešte prijaté, vziať odsúdenú osobu do väzby alebo urobiť iné opatrenia pre zaistenie jej prítomnosti na území žiadanej zmluvnej strany.

Článok 69

Prevedenie výkonu trestu podľa článku 68 nevyžaduje súhlas osoby, na ktorú je uvalený trest alebo disciplinárne opatrenia. Obdobne sa používajú ostatné ustanovenia Dohovoru Rady Európy o vydávaní odsúdených osôb zo dňa 21. marca 1983.

KAPITOLA 6

OMAMNÉ LÁTKY

Článok 70

1. Zmluvné strany vytvoria stálu pracovnú skupinu, ktorá má za úlohu vyšetrovať spoločné problémy týkajúce sa zamedzovania drogovej kriminality a prípadne podávať návrhy na nutné zlepšenie praktických a technických aspektov spolupráce medzi zmluvnými stranami. Pracovná skupina predkladá svoje návrhy Výkonnému výboru.

2. Pracovná skupina popísaná v ods. 1, členovia ktorej boli menovaní príslušnými štátnymi orgánmi, sa skladá najmä zo zástupcov príslušných úradov pre policajné a colné úlohy.

Článok 71

1. Zmluvné strany sa zaväzujú, že so zreteľom na existujúce Dohovory Spojených národov (*), príjmu všetky nevyhnutné opatrenia týkajúce sa priameho alebo nepriameho predaja návykových a psychotropných látok každého druhu, vrátane Cannabisu a vlastníctva týchto látok s cieľom predaja alebo vývozu, ktoré budú potrebné k zamedzeniu nedovoleného obchodu s omamnými látkami.

2. Pri dodržaní ustanovení článkov 74, 75 a 76 sa zmluvné strany zaväzujú zabráňovať a stíhať nedovolený vývoz omamných látok každého druhu, vrátane produktov Cannabisa a tiež predaj, obstarávanie a distribúciu týchto látok pomocou administratívnych a trestno-právnych prostriedkov.

3. S cieľom boja proti nedovolenému dovozu návykových a psychotropných látok všetkého druhu, vrátane Cannabisu zosílila

(*) Jednotná dohoda z r. 1961 v pozmeňujúcom znení protokolu z r. 1972, Dohovor z r. 1971 o psychotropných látkach, Dohovor OSN z 20. 12. 1968 o nedovolení preprave návykových a psychotropných látok.

zmluvné strany kontrolu prepravy osôb a tovaru a taktiež dopravných prostriedkov na vonkajších hraniciach Európskej únie. Podrobnosti stanoví pracovná skupina v článku 70. Táto bude vychádzať najmä z premiestnených častí uvoľneného policajného a colného personálu z oblasti vnútorných hraníc a tiež z potreby nasadenia modernejších detekčných metód omamných látok a špeciálne vycvičených protidrogových psov.

4. Zmluvné strany budú v rámci zachovania predpisov tohto článku cielene kontrolovať lokality, v ktorých sa na základe skúseností vykonáva obchod s omamnými látkami.

5. Zmluvné strany sa budú všemožne usilovať o to, aby sa znížil nedovolený dopyt po návykových a psychotropných látkach všetkého druhu, vrátane Cannabisu a aby sa tak predišlo negatívnym dôsledkom nedovoleného dopytu a urobili sa nutné protiopatrenia. Za také opatrenia nesú zodpovednosť jednotlivé zmluvné strany.

Článok 72

Zmluvné strany zaručia v rámci svojho ústavného a právneho poriadku vytvorenie vnútroštátnych právnych ustanovení, ktoré by umožňovali zaistenie a zabavenie materiálnych ziskov z nedovoleného obchodovania s omamnými látkami.

Článok 73

1. Zmluvné strany umožnia v rámci svojho ústavného a právneho poriadku vykonávanie kontrolovanej dodávky v prípade nedovoleného obchodu s omamnými látkami.

2. Rozhodnutie k nariadeniu kontrolovanej dodávky možno vydať v každom konkrétnom prípade na základe predchádzajúceho schválenia zmluvných strán.

3. Právomoc a oprávnenie k zásahu prináleží úradom tej zmluvnej strany, na území ktorej sa operácia vykonáva.

Článok 74

V oblasti legálneho pohybu omamných a psychotropných látok sa zmluvné strany dohodnú, že kontroly vykonávané pred zrušením hraničných kontrol na vnútorných hraniciach v zmysle príslušných záväzkov uvedených v článku 71 Dohovoru OSN, sa podľa možnosti presunú do vnútrozemia.

Článok 75

1. V rámci cestovného ruchu na území zmluvnej strany alebo na tomto území môžu osoby prevážať omamné látky predpísané lekárom, a to v prípade, že o tom predložia pri kontrole potvrdenie vystavené alebo overené príslušnými orgánmi štátu, v ktorom majú povolený pobyt.

2. Formu a obsah potvrdenia podľa ods. 1, ak bolo vystavené jednou zo zmluvných strán, a najmä údaje týkajúce sa druhu, množstva a dĺžky cesty stanoví Výkonný výbor.

3. Zmluvné strany sa budú informovať o tom, ktoré úrady sú oprávnené podľa ods. 2 vystaviť alebo overiť potvrdenie.

Článok 76

1. Ak to bude potrebné, urobia zmluvné strany so zreteľom na lekárske, etické a praktické zvyky vhodné opatrenia pre kontrolu návykových látok a psychotropných látok, ktoré podliehajú na území jednej alebo niekoľkých zmluvných strán prísnejšej kontrole než na vlastnom území, aby nebola znížená účinnosť týchto prísnejších opatrení.

2. Ustanovenie ods. 1 platí tiež pre látky často používané na výrobu návykových alebo psychotropných látok.

3. Zmluvné strany sa vzájomne informujú o prijatých opatreniach k vykonaniu kontroly legálneho pohybu látok uvedených v ods. 1 a 2.

4. Výkonný výbor sa pravidelne schádza na porady o vznikajúcich problémoch.

KAPITOLA 7

STRELNÉ ZBRANE A STRELIVO

Článok 77

1. Zmluvné strany sa zaväzujú, že prispôbia svoje vnútroštátne právne a správne predpisy týkajúce sa nadobúdania, držania, obchodovania a predávania strelných zbraní a streliva ustanovením tejto kapitoly.

2. Táto kapitola sa vzťahuje na nadobúdanie, držania, obchodovania a predávania strelných zbraní a streliva fyzickými a právnickými

osobami; nevzťahuje sa na ich dodávky ústredným a miestnym orgánom, ozbrojeným silám a polícii, na nadobúdanie a držanie týmito orgánmi a ani na výrobu strelných zbraní a streliva verejnými podnikmi.

Článok 78

1. V rámci tejto kapitoly sa strelné zbrane delia na:

- a) zakázané zbrane;
- b) zbrane podliehajúce povoleniu;
- c) zbrane podliehajúce ohláseniu.

2. Na mechanizmus uzáveru, zásobník a hlaveň strelných zbraní sa primerane vzťahujú predpisy platné pre predmet, ktorého súčasťou sú alebo majú byť.

3. Za krátke zbrane sa v zmysle tejto dohody považujú strelné zbrane, ktorých hlaveň nepresahuje 30 cm alebo ktorých celková dĺžka nepresahuje 60 cm; všetky ostatné strelné zbrane sú dlhými zbraňami.

Článok 79

1. Zoznam zakázaných strelných zbraní a streliva obsahuje tieto predmety:

- a) strelné zbrane obvykle používané ako vojenské strelné zbrane;
- b) automatické strelné zbrane, aj keď sa nejedná o strelné zbrane vojenskej;
- c) strelné zbrane maskované ako iné predmety;
- d) strelivo s priebojnými, výbušnými alebo zápalnými strelami, ako aj strely pre takéto strelivo;
- e) strelivo pre pištole a revolvery so strelami dum-dum alebo so strelami s expanznou dutinou v hrote, ako aj strely pre takéto strelivo.

2. Príslušné orgány môžu v zvláštnych prípadoch udeliť povolenie pre strelné zbrane a strelivo v odseku 1, ak to nie je v rozpore s verejnou bezpečnosťou a verejným poriadkom.

Článok 80

1. Zoznam strelných zbraní, ktorých nadobúdanie a držanie podlieha povoleniu, obsahuje, ak nie sú zakázané, aspoň tieto zbrane:

- a) krátke poloautomatické alebo opakovacie strelné zbrane;
- b) krátke jednoranové strelné zbrane pre strelivo so stredovým zápalom;
- c) krátke jednoranové strelné zbrane pre strelivo s okrajovým zápalom, ktorého celková dĺžka je menšia ako 28 cm;
- d) dlhé poloautomatické strelné zbrane, ktorých zásobník a nábojová komora môžu dohromady obsiahnuť viac než tri náboje;
- e) dlhé opakovacie a poloautomatické strelné zbrane s hladkým vývrtom hlavne, ktorá nepresahuje dĺžku 60 cm;
- f) civilné poloautomatické strelné zbrane, ktoré majú vzhľad zbraní s automatickým mechanizmom.

2. Zoznam strelných zbraní, ktoré podliehajú vydaniu povolenia, neobsahuje:

- a) poplašné, slzotvorné zbrane a zbrane používané pre signalizáciu, ak možno technicky zabezpečiť, aby tieto zbrane nemohli byť premenené bežnými nástrojmi na zbrane na strelbu guľovým strelivom a ak vystrelenie dráždivej látky nemôže človeku spôsobiť trvalou telesnú ujmu;
- b) dlhé poloautomatické strelné zbrane, ktorých zásobník a nábojová komora nemôžu dohromady obsiahnuť viac než tri náboje, bez toho, aby boli znovu nabité, a za podmienky, že ich podávač mechanizmus nie je odnímateľný alebo ak je zaručené, že nemôžu byť premenené bežnými nástrojmi na zbrane, ktorých zásobník a nábojová komora môžu dohromady obsiahnuť viac než tri náboje.

Článok 81

Zoznam strelných zbraní, ktoré podliehajú ohláseniu, ak nie sú zakázané alebo nepodliehajú povoleniu, obsahuje tieto strelné zbrane:

- a) dlhé opakovacie strelné zbrane;
- b) dlhé jednoranové strelné zbrane s drážkovým vývrtom;
- c) krátke jednoranové strelné zbrane pre strelivo s okrajovým zápalom, ktorého celková dĺžka je väčšia ako 28 cm;
- d) strelné zbrane vymenované v čl. 80 ods. 2 písm. b).

Článok 82

Zoznam strelných zbraní uvedených v článkoch 79, 80 a 81 neobsahuje tieto predmety:

- a) strelné zbrane, ktorých model bol vyvinutý alebo vyrobený, okrem výnimiek, pred 1. januárom 1870, ak ich nemožno nabíjať strelivom určeným pre zbrane, ktoré sú zakázané alebo podliehajú vydaniu povolenia;
- b) napodobeniny zbraní uvedených v písmene a), ak z nich nemožno strieľať nábojmi s kovovými nábojnicami;
- c) strelné zbrane znehodnotené tak, aby sa z nich nedalo strieľať, použitím technických postupov zaručených skúšobnou značkou úradného subjektu alebo postupov, ktoré tento subjekt uzná.

Článok 83

Povolenie na nadobúdanie a držanie strelnej zbrane podľa článku 80 možno udeliť iba, ak:

- a) je príslušná osoba staršia ako osemnásť rokov, s výnimkou povolenia pre lovecké a športové účely;
- b) nie je príslušná osoba nespôsobilá na nadobúdanie alebo držanie strelnej zbrane v dôsledku duševnej choroby alebo inej duševnej alebo fyzickej nespôsobilosti;
- c) nebola príslušná osoba odsúdená za trestný čin, ani nič iného nenasvedčuje tomu, že by mohla ohroziť verejnú bezpečnosť alebo verejný poriadok;
- d) dôvody, ktoré príslušná osoba uviedla pre nadobúdanie alebo držanie strelnej zbrane možno považovať za závažné.

Článok 84

1. Ohlásenie zbraní v článku 81 je zapísané do evidencie, ktorú vedú osoby uvedené v článku 85.

2. Ak predáva zbraň osoba, ktorá nie je uvedená v článku 85, musí sa tato skutočnosť ohlásiť podľa predpisov, ktoré stanoví každá zmluvná strana.

3. Ohlásenie uvedené v tomto článku musí obsahovať údaje nevyhnutné pre identifikáciu dotyčných osôb a zbraní.

Článok 85

1. Zmluvné strany sa zaväzujú, že pre výrobcov strelných zbraní a obchodníkov so strelnými zbraňami, ktoré podliehajú vydaniu povolenia, stanovujú povinnosť získať povolenie a pre výrobcov strelných zbraní a obchodníkov so strelnými zbraňami, ktoré podliehajú ohláseniu,

povinnosť vykonať ohlásenie. Povolenie vydané pre strelné zbrane podliehajúce povoleniu sa vzťahuje rovnako na strelné zbrane podliehajúce ohláseniu. Zmluvné strany stanovujú pre výrobcov a obchodníkov so zbraňami dohľad, ktorý bude zárukou účinné kontroly.

2. Zmluvné strany sa zaväzujú prijať predpisy, podľa ktorých budú všetky strelné zbrane označované aspoň neodstraniteľným sériovým identifikačným číslom a značkou výrobcu.

3. Zmluvné strany uloží výrobcovi a obchodníkovi so zbraňami povinnosť viesť evidenciu všetkých strelných zbraní podliehajúcich povoleniu a ohláseniu; evidencia musí umožňovať rýchle zistenie druhu strelnej zbrane, jej pôvodu a nadobúdateľa.

4. Zmluvné strany sa zaväzujú, že pre strelné zbrane podliehajúce povoleniu na základe článkov 79 a 80 vydajú predpisy, ktoré stanovujú, že identifikačné číslo a značka uvedená na strelnej zbrani bude zaznamenávaná aj v povolení vydanom jej držiteľovi.

Článok 86

1. Zmluvné strany sa zaväzujú prijať predpisy, na základe ktorých bude oprávneným držiteľom strelných zbraní podliehajúcich povoleniu alebo ohláseniu zakázané predávať tieto zbrane osobám, ktoré nie sú držiteľom povolenia na ich nadobúdanie alebo osvedčenia o ohlásení.

2. Zmluvné strany môžu povoliť dočasné predanie týchto strelných zbraní spôsobom, ktorý stanovujú.

Článok 87

1. Zmluvné strany zavedú do svojich vnútroštátnych právnych predpisov ustanovenia umožňujúce odňatie povolenia, ak držiteľ prestane spĺňať podmienky na vydanie povolenia podľa článku 83.

2. Zmluvné strany sa zaväzujú prijať náležité predpisy, ktoré stanovujú predovšetkým možnosť zabavenia strelnej zbrane a odňatie povolenia a stanovia zodpovedajúce sankcie za porušenie právnych predpisov, ktoré sa týkajú strelných zbraní. Sankcie môžu predstavovať konfiškáciu strelnej zbrane.

Článok 88

1. Osoby, ktoré sú držiteľmi povolenia na nadobúdanie strelnej zbrane, nepotrebujú povolenie na nadobúdanie streliva pre túto zbraň.

2. Nadobúdanie streliva osobami, ktoré nie sú držiteľmi povolenia na nadobúdanie zbrane, podlieha úprave platnej pre zbraň, pre ktorú je strelivo určené. Povolenie môže byť vydané pre jeden druh alebo pre všetky druhy streliva.

Článok 89

Výkonný výbor môže meniť alebo dopĺňať zoznamy zakázaných strelných zbraní, strelných zbraní podliehajúcich povoleniu alebo ohláseniu, aby ho prispôbil technickému a hospodárskemu vývoju a vývoju bezpečnosti štátu.

Článok 90

Zmluvné strany sú oprávnené prijímať prísnejšie zákony a predpisy týkajúce sa strelných zbraní a streliva.

Článok 91

1. Zmluvné strany sa na základe Európskej dohody o kontrole nadobúdania a držania strelných zbraní jednotlivcami z 28. júla 1978 v rámci svojich vnútroštátnych predpisov dohodnú na vytvorení systému výmeny informácií o nadobúdaní strelných zbraní osobami – súkromnými osobami alebo podnikateľmi v odbore strelných zbraní v maloobchode, ktorí majú obvyklé bydlisko alebo sú usadení na území druhej zmluvnej strany. Podnikateľom v odbore strelných zbraní v maloobchode sa rozumie osoba, ktorej profesná činnosť celkom alebo čiastočne spočíva v maloobchode so strelnými zbraňami.

2. Výmena informácií sa týka:

a) výmeny medzi dvoma zmluvnými stranami, ktoré ratifikovali dohodu v odstavci 1, strelných zbraní uvedených v prílohe 1 časť A č. 1 písm. a) až h) dohody;

b) výmeny medzi dvoma zmluvnými stranami, z ktorých aspoň jedna dohodu v odstavci 1 neratifikovala, strelných zbraní, ktoré na území každej zo zmluvných strán podliehajú povoleniu alebo ohláseniu.

3. Informácie týkajúce sa nadobúdania strelných zbraní sú odovzďávané čo najrýchlejšie a musia obsahovať tieto údaje:

a) dátum nadobudnutia a totožnosť nadobúdateľa, čiže:

— ak ide o fyzickú osobu: meno, priezvisko, dátum a miesto narodenia, adresu a číslo pasu alebo preukazu totožnosti, ako aj dátum vydania a uvedenie orgánu, ktorý doklad vydal a či ide o podnikateľa v odbore zbraní alebo či nie;

- ak ide o právnickú osobu: obchodnú firmu a sídlo, ako aj meno, priezvisko, dátum a miesto narodenia, adresu a číslo pasu alebo preukazu totožnosti osoby oprávnenej zastupovať právnickú osobu;
- b) model, výrobné číslo, kalibru a ďalšie znaky danej strelnej zbrane, ako aj identifikačné číslo.

4. Každá zmluvná strana určí svoj vnútroštátny orgán, ktorý odovzdáva a prijíma informácie uvedené v odsekoch 2 a 3 a w bezodkladne upovedomí ostatné zmluvné strany o akejkoľvek zmene v určení tohto orgánu.

5. Orgán, ktorý každá zmluvná strana určí, môže prijaté informácie odovzdávať svojim príslušným miestnym policajným orgánom a orgánom povereným chránením hraníc s cieľom predchádzania trestným činom a porušovania právnych predpisov alebo ich stíhania.

HLAVA IV

SCHENGENSKÝ INFORMAČNÝ SYSTÉM

KAPITOLA 1

VYTVORENIE SCHENGENSKÉHO INFORMAČNÉHO SYSTÉMU

Článok 92

1. Zmluvné strany vytvárajú a udržiavajú spoločný informačný systém (ďalej iba Schengenský informačný systém), skladajúci sa z vnútroštátnej časti každej zmluvnej strany a z technickej pomocnej jednotky. Pomocou Schengenského informačného systému sa evidujú a poskytujú formou automatizovaného prenosu údajov skutočnosti slúžiace k vyhľadávaniu osôb a vecí, a to orgánom, ktoré boli určené zmluvnými stranami k vykonávaniu hraničných kontrol podľa vnútroštátneho práva, iným policajným a colným kontrolám vo vnútrozemí. Tieto skutočnosti môžu slúžiť pri kategórii definovanej v článku 96 ako podklad pri udeľovaní víz alebo udeľovaní povolení k pobytu a používaniu cudzineckého práva v rámci účinnosti tohto dohovoru v oblasti osobnej dopravy.

2. Každá zmluvná strana zriadi a bude udržiavať na vlastnú zodpovednosť a na vlastné náklady svoju vnútroštátnu časť Schengenského informačného systému; jeho existencia je počas doby používania technickej pomocnej jednotky obsahovo identická s vnútroštátnou časťou každej inej zmluvnej strany. Z hľadiska rýchleho a účelného prenosu informácie podľa ods. 3 bude každá zmluvná strana prihladať pri zriaďovaní svojej vnútroštátnej časti k spoločným protokolom vyhotoveným zmluvnými stranami a postupom vo vzťahu k technickej pomocnej jednotke. Existencia každej vnútroštátnej časti zaisťuje na území príslušných zmluvných strán prístup k automatizovanému informačnému systému. Nevykonáva sa vyhotovenie informácií z databázy vnútroštátnej časti inej zmluvnej strany.

3. Zmluvné strany zriadia a budú udržiavať v spoločnej zodpovednosti a na spoločné náklady technickú pomocnú jednotku Schengenského informačného systému. Za túto technickú pomocnú jednotku zodpovedá Francúzska republika a je zriadená

v Štrasburgu. Technická pomocná jednotka bude obsahovať databázu, ktorá bude zaisťovať on-line informácie vnútroštátnym databázam, čím bude zaručené, že si vnútroštátne databázy zachovajú svoju identitu. Do databázy technickej pomocnej jednotky budú zaznamenávané prípady pátrania po osobách a veciach, pokiaľ sa tieto týkajú všetkých zmluvných strán. Databáza technickej pomocnej jednotky nedisponuje okrem údajov uvedených v tomto odstavci a podľa článku 113 ods. 2 žiadnymi inými údajmi.

KAPITOLA 2

PREVÁDZKA A VYUŽÍVANIE SCHENGENSKÉHO INFORMAČNÉHO SYSTÉMU

Článok 93

Schengenský informačný systém si podľa ustanovení tohto dohovoru kladie za cieľ zaručenie bezpečnosti verejnosti a poriadku na území zmluvných strán vrátane bezpečnosti štátu a zaručenie používania ustanovení tohto dohovoru na základe informácií získaných pomocou tohto systému v oblasti osobnej dopravy.

Článok 94

1. Schengenský informačný systém obsahuje výlučne tie kategórie údajov dodané každou zmluvnou stranou, ktoré sú potrebné pre účely vymenované v článkoch 95 až 100. Zmluvná strana vyhlasujúca pátranie preskúma, či dôležitosť prípadu dostatočne odôvodňuje zaznamenanie do Schengenského informačného systému.

2. Kategórie údajov tvoria:

- a) hľadané osoby;
- b) veci, uvedené v článku 100 a automobily uvedené v článku 99.

3. Pri osobách sa uvádzajú maximálne tieto údaje:

- a) priezvisko a meno, prípadne iné ďalšie meno v inom dátovom súbore;
- b) zvláštne nemenné fyzické znaky;
- c) prvé písmeno druhého mena;
- d) miesto a dátum narodenia;
- e) pohlavie;
- f) štátna príslušnosť;
- g) upozornenie k osobe „ozbrojený“;
- h) upozornenie k osobe „násilný“;
- i) dôvod vyhlásenia pátrania;
- j) predpokladané opatrenia.

Iné údaje, najmä údaje uvedené v článku 6 odsek 1 Dohovoru Rady Európy zo dňa 28. januára 1981 o ochrane osôb pri automatickom spracovávaní osobných údajov, nie sú prípustné.

4. Pokiaľ zmluvná strana nepokladá pátranie podľa článkoch 95, 97 alebo 99 za zlučiteľné so svojím vnútroštátnym právom, medzinárodnými záväzkami alebo dôležitými vnútroštátnymi záujmami, môže dodatočne vyhlásené pátranie v databáze svojej vnútroštátnej časti Schengenského informačného systému nechať označiť tak, aby sa opatrenie na jej území nevykonávalo na základe vyhlásenia pátrania. S ostatnými zmluvnými stranami je potrebné toto konzultovať. Pokiaľ to zmluvná strana, ktorá pátranie vyhlásila, nestiahne späť, zostáva vyhlásené pátranie pre ostatné zmluvné strany v účinnosti.

Článok 95

1. Údaje o osobách, ktorých zatknutie sa žiada v súvislosti s ich vyhostením, sa prijímajú na žiadosť justičných orgánov žiadajúcej zmluvnej strany.

2. Pred vyhlásením pátrania preskúma zmluvná strana, ktorá k tomu dala podnet, či je zatknutie prípustné podľa právnych predpisov žiadanej zmluvných strán. Pokiaľ má zmluvná strana vyhlasujúca pátranie pochybnosti, je povinná vec konzultovať s dotýčajou zmluvnou stranou.

Zmluvná strana vyhlasujúca pátranie oznámi žiadaným zmluvným stranám súčasne s vyhlásením pátrania čo najrýchlejšie nasledujúce dôležité informácie súvisiace s prípadom:

- a) orgán žiadajúci o zatknutie;
- b) existencia príkazu k zatknutiu, dokladu s rovnakým právnym účinkom alebo právoplatného rozsudku;
- c) spôsob a právne posúdenie trestnej činnosti;
- d) popis okolností, za ktorých bol spáchaný trestný čin; vrátane času, miesta a spôsobu spáchania trestného činu;
- e) v prípade možností i následky trestného činu.

3. Žiadaná zmluvná strana môže pátranie v databáze svojej vnútroštátnej časti Schengenského informačného systému označiť tak, aby do okamihu vymazania údajov nemohlo dôjsť k zatknutiu na základe vyhlásenia pátrania. Toto označenie je nutné vymazať najneskôr do 24 hod. po uložení pátracej dokumentácie do pamäti, s výnimkou prípadu, kedy dotyčná strana odmietne požadované zatknutie z právnych dôvodov alebo na základe iných motívov. Pokiaľ si to v zvláštnych výnimočných prípadoch vyžiada zložitost' prípadu, môže byť táto lehota predĺžená na 1 týždeň. Bez ohľadu na označenie alebo zamietavé rozhodnutie sú ostatné zmluvné strany oprávnené vykonať požadované zatknutie na základe vyhláseného pátrania.

4. Ak požaduje zmluvná strana z dôvodu zvláštnej naliehavosti okamžité pátranie, preskúma žiadaná zmluvná strana, či sa môže zriecť označenia. Žiadaná zmluvná strana urobí potrebné opatrenia, aby mohli byť požadované opatrenia okamžite vykonané a to pre prípad, že vyhlásenie pátrania bude schválené.

5. Pokiaľ nie je možné zatknutie z dôvodu ešte neuzavretého preskúmania alebo z dôvodu zamietavého rozhodnutia žiadanej zmluvnej strany, bude táto zmluvná strana vyhlásené pátranie spracovávať ako pátranie s cieľom zistenia miesta pobytu.

6. Žiadané zmluvné strany urobia opatrenia požadované na základe vyhláseného pátrania podľa platných dohovorov o vydávaní osôb a podľa vnútroštátneho práva. Pri zachovaní možnosti zatknúť dotyčnú osobu podľa vnútroštátnych právnych predpisov, nie sú tieto strany povinné vykonať opatrenia, pokiaľ by išlo o vlastného štátneho príslušníka.

Článok 96

1. Údaje týkajúce sa cudzincov tretích krajín, po ktorých bolo vyhlásené pátranie s cieľom zamietnutia vstupu, sa ukladajú na základe vyhlásenia pátrania vnútroštátny štátom, ktoré sa zakladá na rozhodnutí príslušných administratívnych orgánov

a informácií, pričom treba dbať na bežný postup podľa vnútroštátneho práva

2. Rozhodnutia môžu byť odôvodnené nebezpečím pre bezpečnosť verejnosti a poriadok alebo pre vnútroštátnu bezpečnosť, ktoré predstavuje prítomnosť cudzinca tretej krajiny na území zmluvnej strany.

Toto môže byť najmä v prípade:

- a) cudzinca tretej krajiny, ktorý bol odsúdený pre trestný čin, ktorý sa trestá odňatím slobody aspoň na 1 rok;
- b) cudzinca tretej krajiny, u ktorého existuje odôvodnené podozrenie, že sa dopustil závažných trestných činov, vrátane tých, ktoré sú uvedené v článku 71, alebo ak proti osobe tohto cudzinca existujú konkrétne poznatky o tom, že takéto činy na území zmluvnej strany plánuje.

3. Rozhodnutia sa môžu zakladať i na tom, že cudzinec tretej krajiny bol vyhostený, odmietnutý na hraniciach alebo deportovaný, pričom toto opatrenie sa nesmeli v minulosti odložiť alebo zrušiť, ďalej museli tieto opatrenia obsahovať, alebo byť spojené so zákazom vstupu alebo pobytu, musí sa taktiež zakladať na nedodržovaní vnútroštátnych právnych predpisov o vstupe alebo pobyte cudzincov.

Článok 97

Údaje o nezvestných osobách alebo osobách, ktoré v záujme ich vlastnej ochrany bezpečnosti alebo odvrátenia nebezpečia na žiadosť príslušného orgánu alebo príslušného súdu zmluvnej strany vyhlasujúcej pátranie, musia byť predbežne vzaté do väzby a ich údaje sa zaznamenávajú do evidencie, aby policajné orgány mohli oznámiť pobyt zmluvnej strane vyhlasujúcej pátranie, alebo aby tieto orgány mohli vziať danú osobu do väzby s cieľom zabránenia jej ďalšej cesty, pokiaľ to dovoľuje vnútroštátne právo. Toto platí najmä pre neploleté osoby a osoby, ktoré na základe nariadenia príslušného orgánu musia byť internované. U ploletých nezvestných osôb podlieha oznámenie súhlasu dotyčnej osoby.

Článok 98

1. Údaje týkajúce sa svedkov a osôb, ktoré sa v rámci trestného konania, musia dostaviť pred súd v súvislosti s činmi, pre ktoré budú stíhané, alebo ktorým musí byť doručený rozsudok alebo povolanie k nástupu trestu odňatia slobody, budú zaznamenané na žiadosť príslušných orgánov spravodlivosti so zreteľom na oznámenia bydliska alebo pobytu.

2. Požadované údaje budú oznámené žiadajúcej zmluvnej strane podľa predpisov vnútroštátneho práva alebo platných dohôd o právnej pomoci v trestných veciach.

Článok 99

1. Údaje o osobách alebo vozidlách budú podľa predpisov vnútroštátneho práva zmluvnej strany vyhlasujúcej pátranie zaznamenané pre registráciu podliehajúcej zvláštnemu režimu alebo cielenej kontrole podľa ods. 5.

2. Pátranie tohto druhu je prípustné pre trestné stíhanie alebo pre odvrátenie nebezpečia pre bezpečnosť obyvateľstva, ak:

- a) sú dané konkrétne dôvody k predpokladu, že dotyčná osoba v značnom rozsahu plánuje alebo sa dopustila obzvlášť závažných trestných činov alebo
- b) z celkovej charakteristiky dotyčnej osoby, najmä na základe doteraz spáchanej činnosti možno očakávať, že sa táto osoba i v budúcnosti dopustí obzvlášť závažných trestných činov.

3. Pátranie je ďalej prípustné z podnetu príslušných úradov zodpovedných za bezpečnosť štátu, pokiaľ to dovoľuje vnútroštátne právo a pokiaľ skutočne existujú dôvody pre to, že informácie uvedené v ods. 4 sú potrebné k odvráteniu závažného nebezpečia zo strany dotyčnej osoby alebo iného závažného nebezpečia pre vnútornú alebo vonkajšiu bezpečnosť štátu. Zmluvná strana vyhlasujúca pátranie je povinná toto konzultovať vopred s ďalšími zmluvnými stranami.

4. Na základe registrácie podliehajúcej zvláštnemu režimu môžu byť pri hraničných kontrolách a iných policajných a colných kontrolných opatreniach vo vnútrozemí úplne alebo čiastočne vyžiadané nižšie uvedené informácie a môžu byť odovzdané úradu, ktorý pátranie vyhlásil:

- a) zadržanie hľadanej osoby alebo vozidla,
- b) miesto, čas alebo dôvod kontrolného opatrenia,
- c) cesta, ktorú dotyčná osoba absolvovala a jej cieľ,
- d) spolucestujúce osoby alebo pasažieri,
- e) použité vozidlo,
- f) prevážané veci,
- g) okolnosti počas zadržania osoby alebo vozidla.

Pri zisťovaní týchto údajov treba dbať na to, aby nedošlo k ohrozeniu operatívneho charakteru daného opatrenia.

5. Pri cieľovej kontrole uvedenej v ods. 1 možno v súlade s predpismi vnútroštátneho práva vykonávať prehliadky osoby, vozidla alebo prevážaných predmetov k účelom menovaným v ods. 2 a 3. Ak nie je táto cieľová kontrola podľa právnych predpisov zmluvnej strany prípustná, prevádza sa opatrenie za túto zmluvnú stranu automaticky do registrácie so zvláštnym režimom.

6. Žiadaná zmluvná strana môže vyhlásené pátranie nechať v databáze svojej vnútroštátnej časti Schengenského informačného systému, označiť tak, aby až do okamihu vymazania označenia nebolo vykonávané žiadne opatrenie, zamerané na vyhľadanie osoby, či predmetu s cieľom operatívnej evidencie alebo cieľovej kontroly. Označenie treba vymazať najneskôr do 24 hodín po uložení vyhláseného pátrania do pamäte počítača, iba že by dotyčná zmluvná strana požadované opatrenie odmietla z právnych dôvodov alebo na základe uváženia ďalších zvláštnych aspektov. Bez ohľadu na označenie alebo odmietavé rozhodnutie trvá oprávnenie ostatných zmluvných strán realizovať opatrenie požadované v dokumentácii o vyhlásení pátrania.

Článok 100

1. Údaje týkajúce sa vecí, ktoré sa požadujú k zaisteniu alebo k dôkaznému zaisteniu v trestnom konaní, sú zadávané do Schengenského informačného systému.

2. Ak nebude zrejmé, či existuje vecný záznam prenasledovania, spojí sa strana, ktorá osobu zadržala so stranou, ktorá vyhlásila pátranie s cieľom odsúhlasenia žiadúcich opatrení. K tomuto účelu môžu byť oznámené podľa predpisu tejto zmluvy tiež osobné údaje. Opatrenia zmluvnej strany, ktorá osobu zadrží, budú vykonané podľa predpisu jej vnútroštátneho práva.

3. Budú zahrnuté nasledujúce kategórie vecí:

- a) ukradnuté, spreneverené alebo skryté motorové vozidlá s obsahom valcov väčším ako 50 cm³;
- b) ukradnuté, spreneverené alebo skryté príviesné vozíky a obytné príviesy s celkovou hmotnosťou nepresahujúcou 750 kg;
- c) ukradnuté, spreneverené alebo skryté strelné zbrane;
- d) ukradnuté, spreneverené alebo skryté tlačoviny;
- e) ukradnuté, spreneverené alebo skryté vydané identifikačné doklady (pasy, identifikačné karty, vodičské preukazy);
- f) bankovky.

Článok 101

1. Prístup k nazhromaždeným údajom Schengenského informačného systému s právom odvolať sa na ne obdržia výhradne tie miesta, ktoré sú príslušné pre:

- a) kontroly na hraniciach;
- b) ostatné policajné a colné preverovania vo vnútrozemí, ako aj ich koordináciu.

2. Prístup k nazhromaždeným údajom podľa článku 96 s právom odvolať sa na ne, obdržia okrem príslušných miest, na ktorých sa udeľujú víza, i ústredné orgány, ktoré sú príslušné pre vybavovanie vízových žiadostí, ako aj pre udeľovanie povolení k pobytu a tie príslušné úrady, ktoré vykonávajú cudzinecko-právne ustanovenia tejto dohody v rámci pohybu osôb. Zasahovanie do údajov prebieha podľa predpisu vnútroštátneho práva zmluvných strán.

3. Užívatelia sa smú odvolať len na tie údaje, ktoré sú žiadúce k splneniu ich úloh.

4. Každá zmluvná strana sprostredkuje Výkonnému výboru zoznam príslušných orgánov, ktoré sú oprávnené bezprostredne využívať údaje zhromaždené v Schengenskom informačnom systéme. Tento zoznam vyznačuje pre každý úrad údaje, ktoré môže využívať a na aké úlohy.

KAPITOLA 3

OCHRANA ÚDAJOV A ZAISTENIE ÚDAJOV V SCHENGENSKOM INFORMAČNOM SYSTÉME

Článok 102

1. Zmluvné strany smú údaje menované v článkoch 105 až 110 použiť iba k zodpovedajúcim účelom práve platného výpisu.

2. Údaje sa smú rozmnožovať k technickým účelom, pokiaľ je toto potrebné pre bezprostredné vyžiadanie prostredníctvom orgánov uvedených v článku 101. Výpisy iných zmluvných strán nesmú byť prevedené z celku vnútroštátnej časti Schengenského informačného systému do iných vnútroštátnych údajových celkov.

3. Vzhľadom na výpisy podľa článkov 95 až 100 tohto dohovoru je prípustná výnimka z ods. 1 prostredníctvom výpisovej kategórie len vtedy, pokiaľ je toto vyžadované na obranu závažného a bezprostredne sa blížiaceho ohrozenia verejnej bezpečnosti

a poriadku alebo zo závažných dôvodov bezpečnosti štátu alebo pre zamedzenie trestnej činnosti so značným významom. K tomu je treba si vyžiadať predchádzajúci súhlas vypisujúcej zmluvnej strany.

4. Údaje nesmú byť použité k administratívnym účelom. Výnimčne sa môžu používať nahromadené údaje podľa článku 96 podľa opatrení vnútroštátneho práva každej zmluvnej strany len k tým účelom, ktoré sú uvedené v článku 101 odsek 2

5. Každé využitie údajov, ktoré nezodpovedá odsekom 1 až 4, sa hodnotí podľa vnútroštátneho práva zmluvnej strany v tom zmysle, že nespĺňa účel, pre ktorý je uvedený.

Článok 103

Každá zmluvná strana sa zaručí, že priemerne každé desiate hlásenie osobných údajov bude prostredníctvom miesta určeného pre zhromažďovanie údajov v vnútroštátnej časti Schengenského informačného systému protokolované pre kontrolu príslušnosti odvolania. Záznam sa smie použiť iba na tento účel a po 6 mesiacoch sa vyškrtne.

Článok 104

1. Vnútroštátne právo vypisujúcej zmluvnej strany sa používa k výpisu, pokiaľ tento dohovor obsahuje užšie predpoklady pre výpis.

2. Pokiaľ tento dohovor neobsahuje žiadne zvláštne úpravy, možno použiť vnútroštátne právo práve platnej zmluvnej strany u nazhromaždených údajov v jej vnútroštátnej časti Schengenského informačného systému.

3. Pokiaľ táto dohoda neobsahuje žiadne zvláštne úpravy o vykonávaní žiadanych opatrení s výpisom, možno použiť vnútroštátne právo žiadanej zmluvnej strany, ktorá opatrenie vykonáva. Pokiaľ tento dohovor obsahuje zvláštne úpravy o vykonávaní žiadanych opatrení s výpisom, sú obmedzené oprávnenia prostredníctvom vnútroštátneho práva žiadanej zmluvnej strany. Pokiaľ nemôžu byť vykonané žiadne opatrenia, okamžite informuje žiadaná zmluvná strana vypisujúcu zmluvnú stranu.

Článok 105

Vypisujúca zmluvná strana (vykonáva záznam) je zodpovedná za správnosť a aktuálnosť údajov, ako aj za ich správnosť zhromažďovania v Schengenskom informačnom systéme.

Článok 106

1. Zmena, dodatok, oprava alebo vyškrtnutie údajov sa smie vykonať len prostredníctvom vypisujúcej zmluvnej strany.

2. Ak zmluvná strana, ktorá sama nevykonala zápis, má informácie o tom, že sú údaje nesprávne alebo nesprávne nazhromaždené, tak to obratom oznámi vypisujúcej zmluvnej strane, ktorá je povinná toto oznámenie okamžite overiť a náležite neodkladne opraviť alebo vyškrtnúť údaje.

3. Ak sa nemôžu zmluvné strany dohodnúť, predloží zmluvná strana, ktorá neurobila zápis, prípad stanovenej spoločnej kontrolnej inštancii k stanovisku podľa článku 115 odsek 1

Článok 107

Ak už bol vykonaný zápis o osobe do zoznamu Schengenského informačného systému, dohodne sa zmluvná strana, ktorá vykoná ďalší záznam, so zmluvnou stranou, ktorá prevzala prvý záznam nazhromaždených údajov o danej osobe. K tomu môžu zmluvné strany tiež urobiť všeobecné úpravy.

Článok 108

1. Každá zmluvná strana určí miesto s ústrednou pôsobnosťou pre vnútroštátnu časť Schengenského informačného systému.

2. Každá zmluvná strana vykonáva svoj záznam prostredníctvom tohto miesta.

3. Táto centrála je zodpovedná za nekomplikované fungovanie vnútroštátnej časti Schengenského informačného systému a vykonáva požadované opatrenia pre dodržiavanie ustanovení tejto zmluvy.

4. Zmluvné strany si navzájom oznámia prostredníctvom depozitára miesto podľa ods. 1

Článok 109

1. Právo každej osoby vyžiadať si o sebe údaje nazhromaždené v Schengenskom informačnom systéme sa riadi podľa vnútroštátneho práva zmluvnej strany na výsostnom území, ktorej patrí vyžadované právo na informáciu. Pokiaľ vnútroštátne právo toto stanoví, rozhoduje vnútroštátna kontrolná inštancia stanovená v článku 114 ods. 1 o tom, či bola podaná správa a akým

spôsobom. Zmluvná strana, ktorá sama nestanovila záznam, smie len oznámiť informáciu k týmto údajom, ak predtým bola daná zapisujúcej zmluvnej strane príležitosť k stanovisku.

2. Podávanie správ zmluvným stranám sa neuskutoční, ak to môže škodiť vykonaniu zákonnej úlohy v súvislosti so záznamom alebo pre ochranu práv a slobôd tretej osoby. Počas obdobia skrytého sledovania sa neuskutoční.

Článok 110

Každý má právo nechať opraviť alebo vyškrtnúť nesprávne alebo nezákonne nazhromaždené údaje.

Článok 111

1. Každý má právo podať sťažnosť na výsoštnom území každej zmluvnej strany voči záznamu o jeho osobe, obzvlášť má právo na opravu, vyškrtnutie, podanie informácie alebo na náhradu škôd podľa vnútroštátneho práva príslušného súdu alebo príslušného orgánu.

2. Aby nebol dotknutý článok 116, sú zmluvné strany povinné konať nenapadnutelným rozhodnutím súdu alebo úradov podľa ods. 1.

Článok 112

1. Osobné údaje prijaté pre pátranie po osobách v Schengenskom informačnom systéme sa hromadia len k sledovanému účelu. Najneskôr 3 roky po ich uložení je žiadúce overiť ďalšie ukládanie údajov zmluvnou stranou, ktorá vykonáva zápis. Pre záznam táto lehota činí podľa článku 99 jeden rok.

2. Každá zmluvná strana vykonávajúca záznam stanoví prípadne kratšie overovacie lehoty podľa opatrení jej vnútroštátneho práva.

3. Technická pomocná jednotka Schengenského informačného systému odkazuje zmluvnú stranu, vykonávajúcu záznam mesiac vopred, automaticky na systém programovaného vyškrtnutia.

4. Zmluvná strana vykonávajúca záznam si môže v rámci preverovacej lehoty ponechať ešte záznam, ak je to hlavný účel záznamu. Predĺženie záznamu možno zaviesť do technickej pomocnej jednotky. Ustanovenia ods. 1 sú aplikovateľné na predĺžený záznam.

Článok 113

1. Ostatné údaje ako v článku 112 nebudú uchovávané dlhšie ako 10 rokov, údaje týkajúce sa vystavených identifikačných dokladov a bankoviek nie dlhšie ako na dobu 5 rokov a údaje týkajúce sa vozidiel, prívosov a obytných prívosov nie dlhšie ako 3 roky po prijatí.

2. Vyškrtnuté údaje sa ešte na jeden rok uložia v technickej pomocnej jednotke. V tomto období sa však môžu využiť len na to, aby sa overila neskoršia správnosť alebo zákonnosť ich vyškrtnutia. Potom musia byť zničené.

Článok 114

1. Každá zmluvná strana označí kontrolnú inštanciu, ktorej úlohou je podľa pravidiel platného vnútroštátneho práva nezávisle kontrolovať a overovať stav vnútroštátnej časti Schengenského informačného systému, či sa neporušujú práva dotýčaných osôb pri spracovaní a využívaní údajov uložených v Schengenskom informačnom systéme. Táto kontrolná inštancia má prístup k súboru vnútroštátnej časti Schengenského informačného systému.

2. Každý má právo požiadať kontrolnú inštanciu o preverenie údajov nazhromaždených v Schengenskom informačnom systéme o jeho osobe, ako aj o ich využívaní. Toto právo sa používa podľa pravidiel vnútroštátneho práva zmluvnej strany, u ktorej sa žiada. Ak boli odovzdané údaje prostredníctvom inej zmluvnej strany, potom dôjde ku kontrole v užšej spolupráci s kontrolnou inštanciou tejto zmluvnej strany.

Článok 115

1. Dohľad nad technickou pomocnou jednotkou Schengenského informačného systému má spoločná kontrolná inštancia, ktorá je ustanovená spoločne z dvoch zástupcov platnej vnútroštátnej kontrolnej inštancie. Každá zmluvná strana má pri hlasovaní jeden hlas. Kontrola sa riadi podľa ustanovení tejto dohody, podľa Dohovoru Rady Európy z 28. januára 1981 o ochrane osôb pri automatickom spracovávaní osobných údajov, podľa doporučení R (87)15 ministerského výboru Rady Európy o využití osobných údajov v policajnej oblasti zo 17. septembra 1987 a podľa vnútroštátneho práva pre technickú pomocnú jednotku príslušnej zmluvnej strany.

2. Čo sa týka technickej pomocnej jednotky, má spoločná kontrolná inštancia za úlohu preverovať správne dodržiavanie ustanovení tohto dohovoru. Týmto má prístup k chodu technického zabezpečenia.

3. Spoločné kontrolné inštalácie sú tiež kompetentné k overovaniu spôsobu zadávania otázok a ich formulácií v súvislosti s fungovaním Schengenského informačného systému, k overovaniu otázok s vnútroštátnymi kontrolnými inštaláciami nezávisle od stanovených kontrol alebo na vykonávanie práva na informáciu, ako aj na dosiahnutie súhlasných návrhov z pohľadu spoločného riešenia zostávajúcich otázok.

4. Správy spoločných kontrolných inštalácií sa budú oznamovať na tie miesta, kam odovzdávajú svoje správy vnútroštátne kontrolné inštalácie.

Článok 116

1. Ak bude niekto poškodený prevádzkou vnútroštátneho celku Schengenského informačného systému, ručí za toto každá zmluvná strana podľa opatrení jej vnútroštátneho práva. Toto platí aj v prípade, ak je škoda spôsobená zapisujúcou zmluvnou stranou, pretože tá nesprávne podala údaje alebo bol záznam neoprávnený.

2. Ak nie je žiadajúcou zmluvnou stranou strana zapisujúca, musí poskytnúť náhradu na vyžiadanie len v prípade, pokiaľ boli údaje žiadanou zmluvnou stranou využité tak, že odporujú zmluve.

Článok 117

1. Každá zmluvná strana urobí požadované opatrenia najneskôr do nadobudnutia účinnosti tohto dohovoru v svojom vnútroštátnom práve, ktoré sa vzťahujú na automatické spracovanie osobných údajov v rámci používania tejto hlavy na zabezpečenie ochrany údajov, ktoré je primerané tomu, čo vyplýva z uskutočnenia zásad Dohovoru Rady Európy o ochrane človeka pri automatickom spracovaní údajov z 28. januára 1981 a pritom dbá na doporučené R (87) 15 ministerského výboru Rady Európy o využití osobných údajov policajnými orgánmi zo 17. septembra 1987.

2. Predpokladané doporučené týkajúce sa osobných údajov v tejto hlave smú byť odovzdané až vtedy, ak na území zúčastnených zmluvných strán nadobudne účinnosť opatrenie o právnej ochrane údajov podľa ods. 1

Článok 118

1. Každá zmluvná strana je povinná pre svoju vnútroštátnu časť Schengenského informačného systému urobiť opatrenia, ktoré umožnia:

- a) zabrániť neoprávnenému prístupu k údajom, ktorými sa spracovávajú osobné údaje (vstupná kontrola);
- b) zabrániť, aby sa záznamy nemohli čítať, kopírovať, meniť alebo odstrániť (kontrola záznamového prostredia) nepovolanou osobou;
- c) zabrániť vstupu neoprávnenej žiadosti do pamäte, ako aj neoprávnenej informácie, zmene alebo vymazaniu zaznamenaných osobných údajov (kontrola pamäti);
- d) zabrániť tomu, aby automatizovaná sústava spracovania údajov mohla byť využitá za pomoci zariadenia k prenosu údajov neoprávnenou osobou (kontrola používania);
- e) zabezpečiť, aby mala prístup k automatizovanému systému spracovania údajov výhradne oprávnená osoba (kontrola prístupu);
- f) zabezpečiť, aby mohlo byť overené a stanovené, na ktoré miesta môžu byť doručené osobné údaje prostredníctvom prenosu údajov (kontrola sprostredkovania);
- g) zabezpečiť, aby dodatočne mohlo byť overené a stanovené, ktoré osobné údaje kedy a kým boli odovzdané do automatizovaného systému spracovania údajov (kontrola odovzdania);
- h) zabrániť, aby pri prenose údajov, ako i pri preprave záznamových médií, nemohlo prísť k ich čítaniu, kopírovaniu, zmene alebo vymazaniu (kontrola prenosu).

2. Každá zmluvná strana urobí osobitné opatrenia pre prenos údajov na stanovené miesta, mimo výsostné územia zmluvných strán, na zabezpečenie údajov. Tieto sú oznámené spoločnej kontrolnej inštalácii.

3. Každá zmluvná strana smie poveriť spracovaním údajov vo svojej vnútroštátnej časti Schengenského informačného systému len tie osoby, ktoré boli osobitne vyškolené a podrobené bezpečnostnému preskúšaniam.

4. Pre technickú pomocnú jednotku Schengenského informačného systému robia príslušné zmluvné strany opatrenia uvedené v odsekoch 1 až 3.

KAPITOLA 4

ROZDELENIE NÁKLADOV SCHENGENSKÉHO
INFORMAČNÉHO SYSTÉMU

Článok 119

1. Náklady na zariadenie a prevádzku technickej pomocnej jednotky podľa článku 92 odsek 3, vrátane nákladov pre spojenie vnútroštátnych častí Schengenského informačného systému

s technickou pomocnou jednotkou, sú spoločne hrazené zmluvnými stranami. Podiel nákladov sa riadi podľa účasti každej zmluvnej strany podľa jednotného výmeru dane z pridanej hodnoty v zmysle článku 2 odsek 1 písmeno c) Uznesenia Rady Európskych spoločenstiev o systéme vlastných prostriedkov z 24. júna 1988.

2. Náklady na zariadenie a prevádzku vnútroštátnych častí Schengenského informačného systému znáša každá zmluvná strana osobitne.

HLAVA V

PREPRAVA A POHYB TOVARU

Článok 120

1. Zmluvné strany spoločne dbajú, aby ich právne a správne predpisy bezdôvodne nebránili pohybu tovaru cez vnútorné hranice.

2. Zmluvné strany uľahčujú pohyb tovaru cez vnútorné hranice tým, že vykonávajú formálne úkony spojené so zákazmi a obmedzeniami súčasne s colným odbavením tovaru uvoľneného na spotrebu. K tomuto colnému odbaveniu dochádza podľa voľby zúčastnenej osoby buď vo vnútrozemí alebo na vnútornej hranici. Zmluvné strany podporujú vykonávanie colného odbavenia vo vnútrozemí.

3. Pokiaľ v niektorých oblastiach nemožno zjednodušenie podľa odseku 2 celkom alebo čiastočne vykonať, usilujú sa zmluvné strany medzi sebou alebo v rámci Európskych spoločenstiev o vytvorenie podmienok na toto zjednodušenie.

Tento odsek sa použije predovšetkým na kontrolu dodržiavania predpisov týkajúcich sa prepravných povolení, pre technické kontroly dopravných prostriedkov, veterinárnej kontroly a kontroly zdravotného stavu zvierat, hygienickej kontroly, rastlinno-lekárskej kontroly, ako aj pre kontroly prepravy nebezpečného tovaru a odpadu.

4. Zmluvné strany usilujú o harmonizáciu formalít týkajúcich sa pohybu tovaru cez vnútorné hranice a kontrolu ich dodržiavania podľa jednotných zásad. Za tým účelom zmluvné strany úzko spolupracujú vo Výkonnom výbore, v rámci Európskych spoločenstiev a na iných medzinárodných fórach.

Článok 121

1. Zmluvné strany, v súlade s právom spoločenstva, upustia od vykonávania kontrol a od predkladania rastlinno-lekárskeho osvedčenia stanovených právom spoločenstva pre niektoré rastliny a rastlinné produkty.

Výkonný výbor vypracuje zoznam rastlín a rastlinných produktov, pre ktoré platí zjednodušenie uvedené v prvej vete. Tento zoznam sa môže meniť a stanoví dátum nadobudnutia platnosti týchto zmien. Zmluvné strany sa vzájomne informujú o prijatých opatreniach.

2. V prípade nebezpečenstva, že by mohlo dojsť k zavlečeniu alebo šíreniu škodlivých organizmov, môže zmluvná strana požadovať prechodné opätovné zavedenie kontrolných opatrení stanovených právom spoločenstva a uplatňovať ich. Písomne o tom bezodkladne upovedomí ostatné zmluvné strany s uvedením dôvodov svojho rozhodnutia.

3. Rastlinno-lekárske osvedčenia možno aj naďalej používať ako osvedčenia vyžadované podľa zákona o ochrane druhov.

4. Príslušný orgán vystaví na žiadosť rastlinno-lekárske osvedčenie, ak je dodávka celkom alebo čiastočne určená na spätný vývoz a ak sú splnené rastlinno-lekárske požiadavky pre dotknuté rastliny alebo rastlinné produkty.

Článok 122

1. Zmluvné strany posilnia svoju spoluprácu v záujme zabezpečenia bezpečnej prepravy nebezpečného tovaru a zaväzujú sa, že budú harmonizovať svoje vnútroštátne právne predpisy prijaté na vykonanie platných medzinárodných zmlúv. Okrem toho sa zaväzujú, predovšetkým s cieľom zachovania terajšej úrovne bezpečnosti:

- a) k harmonizácii požiadaviek na odbornú spôsobilosť vodičov;
- b) k harmonizácii postupov a intenzity kontrol vykonávaných počas prepravy a v podnikoch;
- c) k harmonizácii vymedzenia trestných činov a priestupkov a zákonných ustanovení týkajúcich sa zodpovedajúcich sankcií;

d) k zabezpečeniu nepretržitej výmeny informácií a skúseností získaných pri vykonávaní opatrení a kontrol.

2. Zmluvné strany posilnia svoju spoluprácu pri vykonávaní kontrol prepravy nebezpečného aj bežného odpadu cez vnútorné hranice.

Za týmto účelom usilujú o prijatie spoločného postoja pre pozmeňovanie smerníc spoločenstva o kontrole a riadení prepravy nebezpečného odpadu a pre prípravu aktov spoločenstva týkajúcich sa bežného odpadu s cieľom vytvoriť postačujúcu infraštruktúru pre jeho likvidáciu a vytvoriť vysoko harmonizované štandardy tejto likvidácie.

Pred prijatím právnej úpravy na úrovni spoločenstva týkajúcej sa bežného odpadu sa kontroly prepravy takéhoto odpadu vykonávajú na základe zvláštneho postupu, ktorý umožní kontrolu prepravy odpadu na miesto určenia behom jeho spracovania.

Pre tento odsek sa uplatní rovnako odsek 1 vety druhej.

Článok 123

1. Zmluvné strany sa zaväzujú, že budú vzájomne konzultovať s cieľom zrušiť medzi sebou v súčasnej dobe platnú povinnosť udeľovať pre vývoz strategických priemyselných výrobkov a technológií licencie a ak je to nutné, nahradiť túto licenciu pružným postupom za predpokladu, že krajinami prvého a konečného určenia sú zmluvné strany.

S výhradou týchto konzultácií a s cieľom zaručiť účinné kontroly, ktoré sa ukážu ako nevyhnutné, usilujú zmluvné strany, v úzkej spolupráci zabezpečenej koordinačným mechanizmom, o výmenu užitočných informácií podľa vnútroštátnych právnych predpisov.

2. Ak ide o iné produkty než o strategické priemyslové produkty a technológie podľa odseku 1, usilujú sa zmluvné strany o vybavovanie vývozných formalít vo vnútrozemí a o harmonizáciu ich kontrolných postupov.

3. V rámci cieľov vymedzených v odseku 1 a 2 zahájajú zmluvné strany konzultácie s ostatnými zúčastnenými partnerskými štátmi.

Článok 124

Počet a intenzita kontrol tovaru pri pohybu cestujúcich cez vnútorné hranice sa zníži na najnižšiu možnú úroveň. Ďalšie znižovanie a konečné zrušenie týchto kontrol závisí na postupnom rozširovaní daňových úľav pre cestujúcich a na ďalšom vývoji predpisov platných pre cezhraničný pohyb cestujúcich.

Článok 125

1. Zmluvné strany uzavierajú dohovory o služobných pobytoch styčných úradníkov svojich colných správ.

2. Cieľom služobných pobytov styčných úradníkov je podpora a urýchlenie spolupráce medzi zmluvnými stranami všeobecne, predovšetkým v rámci existujúcich zmlúv a aktov spoločenstva o vzájomnej pomoci.

3. Styční úradníci zabezpečujú poradnú a pomocnú funkciu. Nie sú oprávnení z vlastného podnetu prijímať opatrenia colnej správy. Poskytujú informácie a plnia svoje úlohy v rámci pokynov udelených zmluvnou stranou pôvodu.

HLAVA VI

OCHRANA OSOBNÝCH ÚDAJOV

Článok 126

1. Každá zmluvná strana zavedie vo svojom vnútroštátnom práve žiaduce opatrenia pre bezpečnosť ochrany údajov, ktoré budú zodpovedať tomu, čo vyplýva zo zásad dohovoru Rady Európy o ochrane človeka pri automatizovanom spracovaní osobných údajov z 28. januára 1981, hlavne čo sa týka automatizovaného spracovania údajov, ktoré budú podľa tohto dohovoru oznámené najneskôr pri nadobudnutí účinnosti tohto dohovoru.

2. Podľa tohto dohovoru sa smie začať s odovzdávaním osobných údajov vtedy, keď na území zúčastnených zmluvných strán

nadobudnú účinnosť požadované opatrenia o ochrane osobných údajov podľa ods. 1.

3. Vzhľadom na automatizované spracovanie osobných údajov, ktoré sa sprostredkovávajú podľa tohto dohovoru, platia okrem toho nasledujúce ustanovenia:

a) používanie osobných údajov prostredníctvom prijímacej zmluvnej strany je prípustné výhradne na tie účelom, ktorými

zamýšľa oznámenie takýchto údajov, ktoré sú uvedené v tomto dohovore; využitie k iným účelom je prípustné len s vopred daným súhlasom sprostredkovávajúcej zmluvnej strany a len podľa miery práva prijímajúcej zmluvnej strany. Súhlas sa smie udeliť, pokiaľ to povoľuje vnútroštátne právo sprostredkovávajúcej zmluvnej strany;

- b) sprostredkované osobné údaje smú byť využité výhradne prostredníctvom úradov a súdov, ktoré zaisťujú a plnia úlohy podľa písmena a);
- c) sprostredkovávajúca zmluvná strana je povinná dbať na správnosť osobných údajov. Ak sa z úradnej moci alebo na základe žiadosti dotyčného ukáže, že boli oznámené nesprávne údaje alebo údaje, ktoré nesmú byť oznámené, je to nutné okamžite oznámiť prijímajúcej zmluvnej strane alebo zmluvným stranám. Táto zmluvná strana alebo zmluvné strany sú povinné vykonať opravu alebo zničenie údajov alebo zaznamenať, že údaje nie sú správne alebo že boli oznámené nezákonne;
- d) v rámci svojho ručenia podľa rozsahu vnútroštátneho práva sa nemôže zmluvná strana vzhľadom na poškodeného odvolať na to, že druhá zmluvná strana oznámila nesprávne údaje. Ak vykoná prijímajúca zmluvná strana náhradu škody za škodu, ktorá bola zapríčinená používaním nesprávne oznámených údajov, potom oznámi sprostredkovávajúca zmluvná strana prijímajúcej strane celkovú čiastku vykonanej náhrady;
- e) zaistiť prenos a príjem osobných údajov v databáze, z ktorej sú prenášané a z databázy, v ktorej sa zhromažďujú;
- f) spoločná kontrolná inštitúcia je príslušná podľa článku 115 na žiadosť zmluvnej strany dať znalecký posudok o ťažkostiach použitia a výkladu, ktoré vyplývajú z použitia tohto článku.

4. Tento článok nemožno použiť pri prenose osobných údajov podľa opatrení hlavy II kapitola 7 a hlavy IV. Ods. 3 nemožno použiť pre prenos osobných údajov podľa opatrení hlavy 3 kapitoly 2, 3, 4 a 5.

Článok 127

1. Ak majú byť na základe tohto dohovoru sprostredkované osobné údaje inej zmluvnej strane, potom dôjde k prenosu týchto údajov z neautomatizovanej databázy a tieto údaje budú prijaté do databázy v zmysle použitia článku 126.

2. Ak majú byť sprostredkované osobné údaje inej zmluvnej strane inak, než je uvedené v článku 126 odsek 1 alebo odsek 1 tohto článku vo vymenovaných prípadoch, potom platí článok 126 odsek 3 s výnimkou písmena e). Okrem toho platia nasledujúce ustanovenia:

- a) Prenos a prijatie osobných údajov sa zaznamenáva písomne. Táto povinnosť odpadá, pokiaľ nie je potrebné zaznamenať údaje pre ich využitie, najmä keď údaje nie sú používané alebo sa používajú len veľmi stručne.
- b) prijímacia zmluvná strana zaručuje pre použitie prenášaných údajov úroveň ochrany prinajmenej rovnajúcu sa ochrane stanovenej právom pre použitie údajov podobného pôvodu;
- c) prístup k údajom a podmienky, za ktorých je tento prístup povolený, sa riadia vnútroštátnym právom zmluvnej strany, ktorej dotyčná osoba predkladá svoju žiadosť;

3. Tento článok sa neaplikuje na prenos údajov podľa hlavy II, kapitola 7, podľa hlavy III, kapitoly 2, 3, 4 a 5 a hlavy IV.

Článok 128

1. Prenos osobných údajov podľa tohto dohovoru sa môže uskutočniť len ak zmluvné strany, ktorých sa prenos týka, budú poverené vnútroštátnym kontrolným orgánom na vykonanie nezávislej kontroly rešpektovania ustanovení článkov 126 a 127 a ustanovení vydaných pre ich aplikáciu a pre spracovanie osobných údajov v súboroch.

2. Keď jedna zmluvná strana v súlade s jej vnútroštátnym právom poverila kontrolný orgán vykonávať v jednej alebo vo viacerých oblastiach nezávislú kontrolu rešpektovania ustanovení v oblasti ochrany osobných údajov nezahrnutých do nejakého súboru, táto zmluvná strana poverí tento istý orgán dohľadom nad rešpektovaním ustanovení tejto hlavy v dotyčných oblastiach.

3. Tento článok sa neaplikuje na prenášanie údajov podľa hlavy II, kapitola 7 a hlavy III, kapitoly 2, 3, 4, a 5.

Článok 129

Čo sa týka prenosu osobných údajov pri aplikácii hlavy III, kapitola 1, zmluvné strany sa zavazujú vykonať úroveň ochrany osobných údajov, ktorá rešpektuje princípy Odporúčenia R (87) 15 zo 17. septembra 1987 Výboru ministrov Rady Európy, ktoré majú za cieľ upravovať použitie osobných údajov v polícii,

pričom články 126 a 127 zostávajú nedotknuté. Okrem toho, čo sa týka aplikácie článku 46, sa používajú nasledujúce ustanovenia:

- a) údaje môžu byť použité prijímacou zmluvnou stranou len s cieľom udaným zmluvnou stranou, ktorá ich dodáva a pri rešpektovaní podmienok stanovených touto zmluvnou stranou;
- b) údaje môžu byť dodané len policajným službám a orgánom; komunikácia údajov ďalším službám sa môže uskutočniť len po predbežnom schválení zmluvnej strany, ktorá ich dodáva;

- c) na žiadosť, prijímacia zmluvná strana informuje zmluvnú stranu, ktorá prenáša údaje o ich použití a o získaných výsledkoch na základe prenesených údajov.

Článok 130

Ak sú osobné údaje prenášané prostredníctvom styčného dôstojníka spomínaného v článku 47 alebo v článku 125, ustanovenia tejto hlavy sa aplikujú len ak tento styčný dôstojník odovzdá tieto údaje zmluvnej strane, ktorá ho delegovala na územie inej zmluvnej strany.

HLAVA VII

VÝKONNÝ VÝBOR

Článok 131

1. Pre aplikáciu tohto dohovoru je vytvorený Výkonný výbor.
2. Jeho všeobecnou úlohou je dbať na správne využívanie tohto dohovoru; pričom nie sú dotknuté jeho zvláštne právomoci, ktorými bol poverený na základe tejto dohody

Článok 132

1. Každá zmluvná strana má sídlo vo Výkonnom výbore. Zmluvné strany sú zastúpené vo Výkonnom výbore príslušným ministrom pre vykonávanie tohto dohovoru; ten môže byť podporovaný zmluvnými stranami, ktorí sa smú zúčastniť na jednaní.
2. Výkonný výbor prijíma jednohlasné uznesenia. Stanoví svoju pracovnú metódu, pričom môže byť stanovený písomný postup pre znenie uznesenia.

3. Na žiadosť zástupcu zmluvnej strany môže byť odročené konečné rozhodnutie o návrhu uznesenia najneskôr 2 mesiace podľa predlohy tohto návrhu.

4. Výkonný výbor je oprávnený vzhľadom na prípravu znenia uznesenia alebo k iným činnostiam pracovných skupín zasadiť sa za to, aby zástupcovia skupín boli zo zmluvných strán.

Článok 133

Výkonný výbor sa schádza striedavo na výsostnom území každej zo zmluvných strán. Rokovania sú stanovené podľa toho, ako to vyžaduje splnenie úloh.

HLAVA VIII

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 134

Ustanovenia tohto dohovoru sú použiteľné len vtedy, pokiaľ sa zlučujú spoločným právom.

Článok 135

Ustanovenia tohto dohovoru platia s výhradou Ženevského dohovoru z 28. júla 1951 o štatúte utečenca zmenenej a doplnenej Newyorským protokolom z 31. januára 1967.

Článok 136

1. Ak sa rozhodne zmluvná strana viesť s tretím štátom rokovania o kontrolách na hraniciach, potom o tom včas informuje ostatné zmluvné strany.

2. S výhradou práva členských štátov Európskych spoločenstiev uzatvárať spoločne takéto dohody, nebudú zmluvné strany bez predchádzajúceho súhlasu druhej zmluvnej strany uzatvárať žiadne dvoj- alebo viacstranné dohody o zjednodušení alebo znížení hraničných kontrol s tretím štátom.

3. Ods. 2 sa nevzťahuje na dohodu o malom pohraničnom styku, pokiaľ podlieha táto dohoda výnimkám a možnostiam článku 3 ods. 1.

Článok 137

Výhrady k tomuto dohovoru nie sú s výnimkou článku 60 prípustné.

Článok 138

Ustanovenia tohto dohovoru platia pre Francúzsku republiku len na európskom území Francúzskej republiky.

Ustanovenia tohto dohovoru platia pre Holandské kráľovstvo len na území v európskej časti.

Článok 139

1. Tento dohovor podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu. Ratifikačné prijímacie alebo schvaľovacie listiny sa ukladajú u vlády Luxemburského veľkovevodstva, ktorá oznamuje uloženie všetkým zmluvným stranám.

2. Tento dohovor vstupuje do účinnosti prvý deň druhého mesiaca po uložení poslednej ratifikačnej, prijímajúcej alebo schvaľovacej listiny. Nadobudnutím účinnosti tohto dohovoru sa začnú uplatňovať ustanovenia týkajúce sa usporiadania činností a oprávnení Výkonného výboru. Zostávajúce ustanovenia sa začnú uplatňovať od prvého dňa tretieho mesiaca po nadobudnutí účinnosti tohto dohovoru.

3. Vláda Luxemburského veľkovevodstva oznámi dátum nadobudnutia účinnosti u všetkých zmluvných strán.

Článok 140

1. Každý členský štát Európskych spoločenstiev sa môže k tomuto dohovoru pripojiť. Vstup sa upravuje v dohode medzi týmto štátom a zmluvnou stranou.

2. Táto dohoda podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu prostredníctvom štátu a každej zmluvnej strany. Začne sa uplatňovať prvý deň druhého mesiaca po uložení poslednej ratifikačnej, prijímajúcej alebo schvaľovacej listiny.

Článok 141

1. Každá zmluvná strana môže podať dôverníkovi návrh na zmenu tohto dohovoru. Dôverník oznámi tento návrh ostatným zmluvným stranám. Na žiadosť jednej zmluvnej strany overia zmluvné strany ustanovenia tohto dohovoru, kde podľa ich názoru prišlo k zmene základného charakteru existujúcich vzťahov k dohovoru, ktorá toho času nadobúda účinnosť.

2. Zmluvné strany stanovia súhlasne zmeny tohto dohovoru.

3. Zmeny sa začnú uplatňovať prvý deň druhého mesiaca podľa uloženia poslednej ratifikačnej, prijímajúcej alebo schvaľovacej listiny.

Článok 142

1. Ak sa uzatvárajú medzi členskými štátmi Európskych spoločenstiev dohovory vzhľadom na realizovanie priestoru bez vnútorných hraníc, potom sa dohodnú zmluvné strany, za ktorých predpokladov sa musia nahradiť ustanovenia tohto dohovoru vzhľadom na zodpovedajúce ustanovenia zmieneneho dohovoru.

Zmluvné strany pritom dohliadajú na to, aby sa ustanoveniami tohto dohovoru mohla naďalej uskutočňovať spolupráca ako ustanoveniami spomenutých dohovorov.

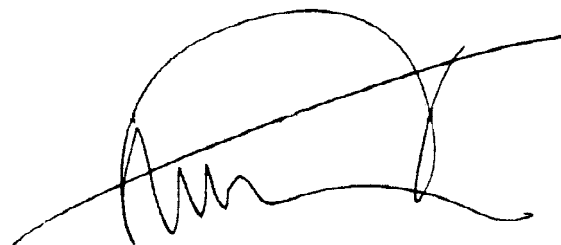
Ustanovenia, ktoré odporujú ustanoveniam v uzatvorených dohodách medzi členskými štátmi Európskych spoločenstiev, budú v každom prípade prispôbené.

2. Zmeny tohto dohovoru, ktoré pokladajú zmluvné strany za žiaduce, podliehajú ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu zmluvných strán. Nevzťahuje sa na článok 141 odsek 3, aby sa zmeny začali uplatňovať pred nadobudnutím účinnosti zmieneneho dohovoru medzi členskými štátmi Európskych spoločenstiev.

Na dôkaz toho podpísali tento dohovor k tomuto príslušné oprávnené osoby.

V Schengene devätnásteho júna tisíc deväťsto deväťdesiat, v jedinom vyhotovení v jazyku francúzskom, nemeckom a holandskom, pričom každé znenie má rovnakú platnosť; vyhotovenie bude uložené v archíve vlády Luxemburského veľkovejvodstva, ktoré odovzdá overený odpis všetkým zmluvným stranám.

Za vládu Belgického kráľovstva

Za vládu Nemeckej spolkovej republiky

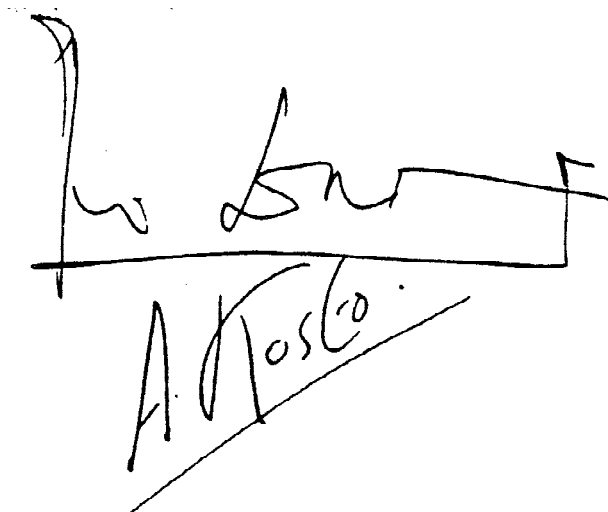
Za vládu Francúzskej republiky

Za vládu Luxemburského veľkovejvodstva

Za vládu Holandského kráľovstva

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Podpísaním dohovoru k vykonávaniu Schengenského dohovoru z 14. júna 1985 medzi vládami štátov Beneluxu, NSR a Francúzskej republiky týkajúcej sa postupného zníženia kontroly na spoločných hraniciach, prijali zmluvné strany nasledujúce prehlásenie:

1. Spoločné prehlásenie k článku 139

Podpísané štáty sa informujú ešte pred nadobudnutím účinnosti dohovoru o všetkých okolnostiach, ktoré sú dôležité pre predmet dohovoru a pre nadobudnutie jeho účinnosti.

Dohovor nenadobudne účinnosť pokiaľ sa nevytvoria predpoklady na uplatnenie dohovoru v štátoch, ktoré ju podpísali a pokiaľ nebudú efektívne kontroly na vonkajších hraniciach.

2. Spoločné prehlásenie k článku 4

Zmluvné strany sú povinné urobiť všetko pre to, aby súčasne dodržali tento termín a aby sa predišlo k nedostatkom v bezpečnosti. Pred 31. decembrom 1992 sa vo Výkonnom výbore preverí, aký pokrok sa dosiahol. Holandské kráľovstvo zdôrazňuje, že nie sú vylúčené obtiaže s dodržaním termínu u určitého letiska, ale to nespôsobí žiadne obmedzenie bezpečnosti. Ostatné zmluvné strany prihliadnu na takto vzniknutú situáciu, hoci by to nemalo spôsobiť obtiaže na vnútornom trhu.

V prípade ťažkostí výkonný výbor preverí, ako by sa mohli tieto opatrenia čo najlepšie uskutočniť na letiskách.

3. Spoločné prehlásenie k článku 71 odsek 2

Pokiaľ sa zmluvná strana odchyli v rámci svojej politiky o ochrane a zaobchádzaní s narkotickými a psychotrobnými látkami od stanovených zásad podľa článku 71 odsek 2, uskutočnia všetky zmluvné strany žiadúce trestno-právne a administratívne opatrenia, aby sa zamedzilo nepovolenému dovozu a vývozu týchto látok, obzvlášť na územie druhej zmluvnej strany.

4. Spoločné prehlásenie k článku 121

Zmluvné strany so zreteľom na právo spoločenstva upustia od vykonávania kontrol a od predkladania rastlinolekárskejších osvedčení stanovených právom spoločenstva pre rastliny a rastlinné produkty, ktoré

a) sú vymenované v bode 1, alebo

b) sú vymenované v bodoch 2 až 6 a majú pôvod v jednej ze zmluvných strán:

1) Rezané kvetiny a časti rastlín na dekoratívne účely:

Castanea

Chrysanthemum

Dendranthema

Dianthus

Gladiolus

- Gypsophila
- Prunus
- Quercus
- Rosa
- Salix
- Syringa
- Vitis
- 2) Čerstvé ovocie:
- Citrus
- Cydonia
- Malus
- Prunus
- Pyrus
- 3) Drevo z:
- Castanea
- Quercus
- 4) Pestovateľský substrát tvorený celkom alebo z časti zeminou alebo pevnou organickou hmotou, ako sú časti rastlín, rašelina a kôra s humusom, ktoré však netvorí iba rašelina.
- 5) Osivo
- 6) Živé rastliny vymenované ďalej, podľa kódu KN colného sadzovníka uverejnenom v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev zo 7. decembra 1987.

Číslo KN	Názov tovaru
0601 20 30	cibule, hľuzy, koreňové hľuzy, stonkové hľuzy, výbežkaté pakorene a pakorene, vo vegetácii alebo v kvete: orchideje, hyacinty, narcisy a tulipány
0601 20 90	cibule, hľuzy, koreňové hľuzy, stonkové hľuzy, výbežkaté pakorene a pakorene, vo vegetácii alebo v kvete: ostatní
0602 30 10	<i>Rhododendron simsii</i> (<i>Azalea indica</i>)
0602 99 51	Exteriérové rastliny: viacročné (trvalky)
0602 99 59	Exteriérové rastliny: ostatné
0602 99 91	Interiérové rastliny: kvitnúce rastliny s pukmi alebo kvetmi, okrem kaktusov
0602 99 99	Interiérové rastliny: ostatné

5. Spoločné prehlásenie k azylovej politike štátov

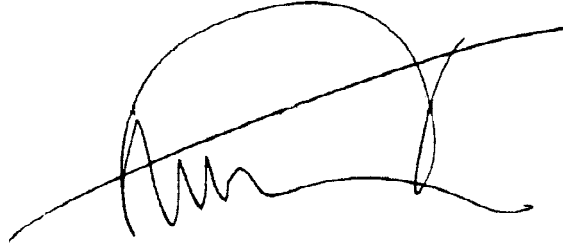
Zmluvné strany preskúmajú svoje azylové politiky s cieľom ich harmonizácie.

6. Spoločné prehlásenie k článku 132

Zmluvné strany oznámia svojim parlamentom vykonávanie tejto dohody.

V Schengene devätnásteho júna tisíc deväť sto deväťdesiat, v jedinom vyhotovení v jazyku francúzskom, nemeckom a holandskom, pričom každé znenie má rovnakú platnosť; vyhotovenie bude uložené v archíve vlády Luxemburského veľkovojevodstva, ktoré odovzdá overený odpis všetkým zmluvným stranám.

Za vládu Belgického kráľovstva

Za vládu Spolkovej republiky Nemecko

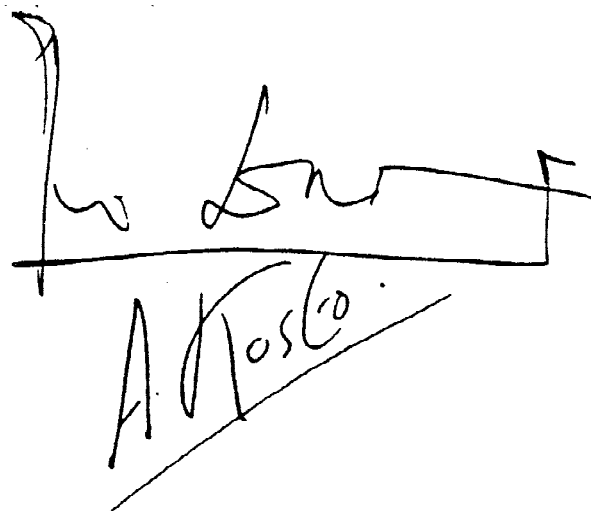
Za vládu Francúzskej republiky

Za vládu Luxemburského veľkovojevodstva

Za vládu Holandského kráľovstva

A. Mosco.

ZÁPISV

nadväznosti na Záverečný akt vykonávacieho dohovoru k Schengenskej dohode zo dňa 14. júla 1985 medzi vládami štátov Hospodárskej únie Beneluxu, Spolkovej republiky Nemecko a Francúzskej republiky o postupnom odstraňovaní kontrol na spoločných hraniciach prijali zmluvné strany nasledujúce spoločné prehlásenie a zobrali na vedomie nasledujúce jednostranné prehlásenia vykonané k zmienenej dohovoru:

I. Prehlásenie o oblasti pôsobnosti

Zmluvné strany konštatujú: po zjednotení oboch nemeckých štátov sa oblasť pôsobnosti dohovoru rozšíri podľa medzinárodného práva rovnako na súčasné územie Nemeckej demokratickej republiky.

II. Prehlásenie Spolkovej republiky Nemecko k výkladu dohovoru

1. Dohovor sa uzavára s výhladom na zjednotenie oboch nemeckých štátov.

Nemecká demokratická republika nie je vo vzťahu k Spolkovej republike Nemecko cudzím štátom.

Článok 136 sa nepoužije vo vzťahoch medzi Spolkovou republikou Nemecko a Nemeckou demokratickou republikou.

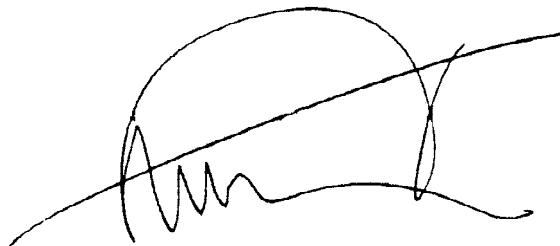
2. Tato dohoda sa nedotýka opatrení dohodnutých nemecko-rakúskou výmenou listov zo dňa 20. augusta 1984 o zjednodušení kontrol na spoločných hraniciach pre štátnych príslušníkov oboch štátov. Tieto opatrenia však musia byť vykonávané s ohľadom na požiadavky zmluvných strán Schengenu v oblasti bezpečnosti a prístahovalectva tak, že zvýhodnenie sa v praxi obmedzí na rakúskych štátnych príslušníkov.

III. Prehlásenie Belgického kráľovstva k článku 67

Pre prevzatie výkonu cudzích rozsudkov sa na vnútroštátnej úrovni nepoužije postup, ktorý stanovujú belgické právne predpisy pre odovzdávanie odsúdených osôb medzi štátmi, ale zvláštny postup, ktorý bude určený pri ratifikácii tejto dohody.

V Schengene devätnásteho júna tisíc deväť sto deväťdesiat, v jedinom vyhotovení v jazyku francúzskom, nemeckom a holandskom, pričom každé znenie má rovnakú platnosť; vyhotovenie bude uložené v archíve vlády Luxemburského veľkovoľvodstva, ktoré odovzdá overený odpis všetkým zmluvným stranám.

Za vládu Belgického kráľovstva

Za vládu Spolkovej republiky Nemecko

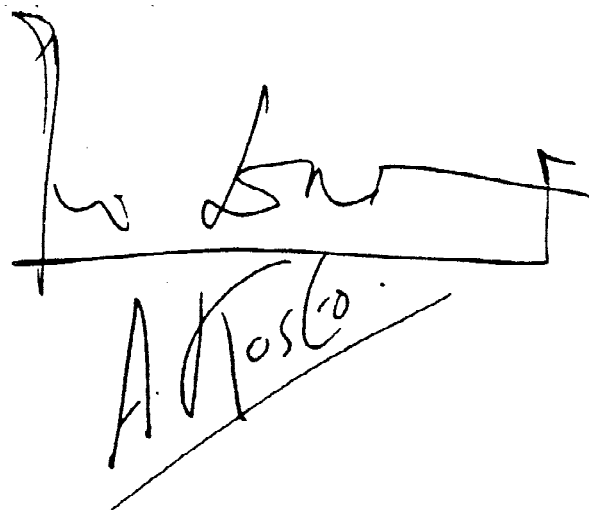
Za vládu Francúzskej republiky

Za vládu Luxemburského veľkovejvodstva

Za vládu Holandského kráľovstva

W. Bosma
A. Mosca

SPOLOČNÉ PREHLÁSENIE

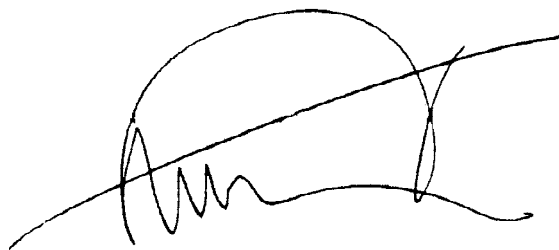
MINISTROV A ŠTÁTNYCH TAJOMNÍKOV, KTORÍ SA STRETLI V SCHENGENE 19. JÚNA 1990

Vlády zmluvných strán Schengenskej dohody zahája rozhovory alebo budú pokračovať v rozhovoroch predovšetkým o týchto bodoch:

- zlepšenie a zjednodušenie praxe pri vydávaní osôb;
- zlepšenie spolupráce v oblasti postihov dopravných priestupkov;
- vypracovanie pravidiel pre vzájomné uznávanie skutočnosti, že došlo k zákazu vedenia motorových vozidiel;
- možnosť vzájomného výkonu práva vyberať pokuty;
- vypracovanie pravidiel pre vzájomné odovzdávanie trestného stíhania, vrátane možnosti odovzdávania podozrivej osoby do krajiny pôvodu;
- vypracovanie pravidiel na vracanie neplnoletých, ktorí boli protiprávne odobraní osobe, ktorej bol zverený výkon nahradzujúci rodičovskú starostlivosť;
- ďalšie zjednodušenie kontrol obchodného pohybu tovaru.

V Schengene devätnásteho júna tisíc deväťsto deväťdesiat, v jedinom vyhotovení v jazyku francúzskom, nemeckom a holandskom, pričom každé znenie má rovnakú platnosť; vyhotovenie bude uložené v archíve vlády Luxemburského veľkovevodstva, ktoré odovzdá overený odpis všetkým zmluvným stranám.

Za vládu Belgického kráľovstva

Za vládu Spolkovej republiky Nemecko

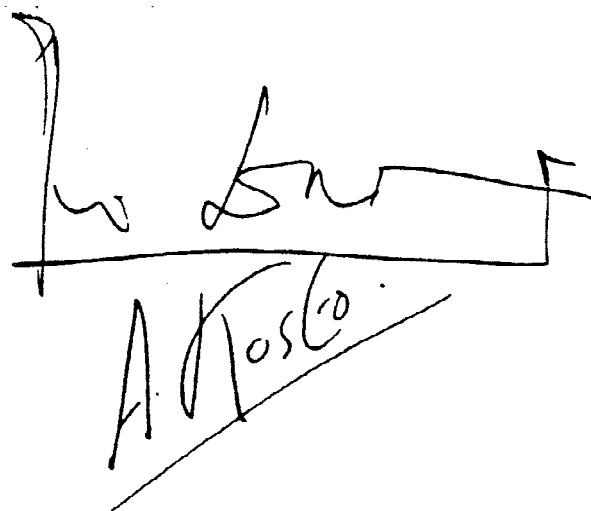
Za vládu Francúzskej republiky

Za vládu Luxemburského veľkovejvodstva

Za vládu Holandského kráľovstva

A. Moscovici

PREHLÁSENIE MINISTROV A ŠTÁTNYCH TAJOMNÍKOV

19. júna 1990 podpísali zástupcovia vlád Belgického kráľovstva, Spolkovej republiky Nemecko, Francúzskej republiky, Luxemburského veľkohoľvodstva a Holandského kráľovstva v Schengene v Luxemburskom veľkohoľvodstve Vykonávaciu dohodu k Schengenskej dohode podpísanej 14. júna 1985 medzi vládami štátov Hospodárskej únie Beneluxu, Spolkové republiky Nemecko a Francúzskej republiky o postupnom odstraňovaní kontrol na spoločných hraniciach.

Pri príležitosti tohto podpisu vykonali toto prehlásenie:

- Zmluvné strany sú toho názoru, že dohoda predstavuje dôležitú etapu na ceste k vytvoreniu priestoru bez vnútorných hraníc a inšpirujú sa tým na ďalšiu činnosť členských štátov Európskych spoločenstiev.
- Ministri a štátni tajomníci zdôrazňujú, so zreteľom na riziká v oblasti bezpečnosti a nedovoleného prisťahovalectva, nvyvhnutosť účinnej kontroly na vonkajších hraniciach v súlade s jednotnými zásadami uvedenými v článku 6. S cieľom vykonávania týchto jednotných zásad budú zmluvné strany predovšetkým podporovať harmonizáciu pracovných metód pri kontrole a ochrane hraníc.

Okrem toho Výkonný výbor preskúma všetky opatrenia účelné na zavedenie jednotnej a účinnej kontroly na vonkajších hraniciach a ich konkrétne vykonávanie. V týchto opatreniach sú zahrnuté aj tie opatrenia, ktoré umožňujú doložiť podmienky, za ktorých cudzinec z tretieho štátu vstúpil na územie zmluvných strán, uplatňovanie rovnakých podmienok pre odmietnutie vstupu, vypracovanie spoločnej príručky pre úradníkov poverených ochranou hraníc a podporu rovnocennej úrovne kontrol na vonkajších hraniciach prostredníctvom výmeny a spoločných pracovných návštev.

Pri príležitosti tohto podpisu potvrdili ďalej rozhodnutie Ústrednej vyjednávacej skupiny zriadiť pracovnú skupinu s týmto poverením:

- už pred nadobudnutím platnosti dohody informuje Ústrednú vyjednávaciu skupinu o všetkých okolnostiach, ktoré sú významné pre úpravu, ktorá je obsahom dohody a na jej nadobudnutie platnosti, predovšetkým o pokroku pri harmonizácii právnych predpisov v rámci zjednotenia oboch nemeckých štátov;
- konzultuje prípadné dôsledky tejto harmonizácie a týchto okolností pre vykonávanie dohody;
- už pred nadobudnutím platnosti dohody s výhľadom na pohyb cudzincov bez vízovej povinnosti vypracuje a predloží návrhy na harmonizáciu spôsobov vykonávania kontrol osôb na budúcich vnútorných hraniciach.